

Патшалық туұралы екінши китап

1

Биринши бап Даўыттың Шаулдың өлими туұралы еситиұи

¹ Шаул патша қаза тапқан еди. Сол арада Даўыт амалеклер үстинен жеңиске ерисип, Сиклаг қаласына қайтып келди хәм ол жерде еки күн қалды.

² Үшинши күни Шаулдың ордасынан қайғысының белгиси ретинде кийимлерин жыртып, басына топырақ шашқан бир адам келди. Ол Даўытқа жақынласқаннан жерге жығылып, оған тәжим етти. ³ Даўыт оннан:

– Қай жерден киятырсаң? – деп сорады.

Сол адам Даўытқа:

– Израил ордасынан қашып қутылдым, – деп жуўап берди.

⁴ Даўыт оған:

– Не болды, маған айтып бер, – деди.

Сол адам Даўытқа:

– Әскерлер саўаш майданынан қашып кетти. Олардың көпшилиги қырылып қалды. Солардың ишинде Шаул менен оның улы Йонатан да өлди, – деди.

⁵ Сонда Даўыт хабаршы жигиттен:

– Шаулдың хәм оның улы Йонатанның өлгенин қаяқтан билесең? – деп сорады.

⁶ Жигит Даўытқа былай деп жуўап берди:

– Тосаттан Гилбоа таўына барып қалдым. Қарасам, ол жерде Шаул найзасына сүйенип турған екен. Ал душпанның саўаш арбалары менен арбакешлери болса, оған жақынласып киятырған екен. ⁷ Сонда Шаул артына бурылып, мени көрип қалды да, қасына шақырды. Мен оған: «Ләббәй», – дедим. ⁸ Ол меннен: «Сен кимсең?» – деп сорады. Мен оған: «Мен бир амалекпен», – деп жуўап бердим. ⁹ Шаул маған: «Берман келип, мени өлтир. Себеби жаным шықпай, қыйналып атырман», – деди. ¹⁰ Мен жанына барып, оны өлтирдим. Өйткени аўыр жарақатланып қулағаннан кейин, тири қалмайтуғынын билген едим. Мен оның басындағы тажы менен қолына тағылған шынжырын алдым хәм оларды усы жерге, мырзам, сизге алып келдим.

¹¹ Буны еситкен Даўыт хәм оның жанындағылар қайғыдан кийимлерин жыртты. ¹² Олар қылыштан қаза тапқан Шаул, оның улы Йонатан хәм Жаратқан Ийениң халқы болған израиллылар ушын кешке шекем жоқлаў айтып жылап, ораза тутты.

¹³ Даўыт өзине хабар алып келген жигиттен:

– Қай жерлисең? – деп сорады.

Жигит оған:

– Мен бир келгинди амалектиң улыман, – деп жууап берди.

¹⁴ Сонда Даўыт оған:

– Жаратқан Ийениң майлаған адамына қол көтерип, оны өлтириўге қорқпадың ба? – деди. ¹⁵ Соңынан Даўыт адамларынан бирин шақырып: «Бар, оны өлтир!» – деп буйырды. Солай етип, сол адам амалек жигитти өлтирди.

¹⁶ Даўыт амалек жигитке: «Өз басыңа өзин жеттиң. Өйткени: „Жаратқан Ийениң майлаған адамын мен өлтирдим“, – деп өзиңе қарсы өз аўзың менен гүәалық бердиң», – деди.

Даўыттың Шаул хәм Йонатан ушын айтқан жоқлаўы

¹⁷ Даўыт Шаул хәм оның улы Йонатан ушын жоқлаў айтты. ¹⁸ Соңынан бул жыр Яхуда халқына үйретилсин деп буйырды. «Оқ жай» деп аталған усы жыр Яшар кітабында жазылған:

¹⁹ «Хәй Израил! Бийик төбешиклерде жоқ болды салтанатың!

Қалай жерге қулады батырларың!

²⁰ Бул хабарды Гатқа еситтирмең,
Ашкелон көшелеринде жайып жүрмең.
Еситип, филист қызлары қуғанбасын,
Сүннетсизлердиң қызлары шадланбасын.

²¹ Хәй, Гилбоа таўлары,
Үстиңизге шық түсип, жаўын жаўмасын,
Жерлериң өним де бермесин.

Себеби батырлардың қалқаны,
Енди қайтып зәйтүн майы менен майланбайтуғын Шаулдың қалқаны,
Сол жерде қулатылды.

²² Өлгенлердиң қанысыз, батырлардың тәнисиз,
Йонатанның оқ жайы кери қайтпас еди,
Шаулдың қылышы хеш бос қайтпас еди.

²³ Шаул менен Йонатан сүйкимли хәм жағымлы еди,
Өмирде де, өлимде де бирге болды олар.
Олар бүркитлерден де шаққанырақ, арысланлардан да күшлирек еди.

²⁴ Хәй, Израил қызлары!
Сизлерге безелген қырмызы кийимлер кийгизген,
Кийимиңизди алтын безениў буйымлары менен безеген Шаул ушын
жылаңлар!

²⁵ Ыах, қалай қаза тапты батырлар саўашта!
Бийиклигинде жатыр өли Йонатан.

²⁶ Сениң ушын қайғыраман, туўысқаным Йонатан,
Мен ушын сен жүдә қәдирли едиң,
Сүйиспеншилигиң мен ушын,
Артық еди ҳаял мухаббатынан.
²⁷ Ұах, қалай қаза тапты батырлар!
Қалай жоқ болды урыс қураллары!»

2

Екинши бап Даўыттың Яхудаға патша болыўы

¹ Буннан кейин, Даўыт Жаратқан Ийеден:
– Яхуда қалаларының бирине барайын ба? – деп сорады.
Жаратқан Ийе оған:
– Бар, – деп жуўап берди.
Даўыт Оннан:
– Қай жерге барайын? – деп сорады.
Жаратқан Ийе Даўытқа:
– Хебронға бар, – деп жуўап берди. ² Солай етип, Даўыт өзиниң еки ҳаялы:
изреелли Ахиноам ҳәм кармелли Набалдың жесири Абигайыл менен бирге
сол жерге кетти. ³ Даўыт өзиниң жанындағы адамларын да хожалықлары
менен бирге алып кетти. Олар Хебронның өзине ҳәм этирапындағы қалаларға
орналасты. ⁴ Сонда яхудалылар Хебронға келип, Даўытты майлап, Яхудаға
патша етип қойды. Соңынан олар Даўытқа: «Ябеш-Гилад турғынлары
Шаулдың денесин жерледі», – деди.
⁵ Даўыт Ябеш-Гилад турғынларына хабаршылар жиберип, оларға былай
деди: «Мырзаңыз Шаулды жерлеп, оған көрсеткен садықлығыңыз ушын
Жаратқан Ийе сизлерди жарылқасын! ⁶ Енди сизлерге Жаратқан Ийе
мийрим-шәпәетин ҳәм садықлығын көрсетсин. Бул исиңиз ушын, мен де
сизлерге жақсылық қыламан. ⁷ Сонлықтан күшли ҳәм мәрт болыңлар!
Мырзаңыз Шаул қайтыс болды. Ал Яхуда халқы болса, мени майлап,
өзлерине патша етип қойды».

Израил менен Яхуда арасындағы саўаш

⁸ Шаулдың сәркәрдасы Нер улы Абнер Шаулдың улы Иш-Бошетти^a
Маханайымға алып барды. ⁹ Ол жерде Абнер Иш-Бошетти Гиладтың,
Ашердің, Изреелдің, Эфрайымның, Бениаминнің ҳәм пүткил Израилдың
үстинен патша етип тайынлады. ¹⁰ Шаулдың улы Иш-Бошет қырқ жасында

^aИш-Бошет – 1-шеж 8:33 Эшбаал, 1-патш 14:49 Ишўий деп аталды.

патша болып, Израилда еки жыл патшалық етті. Бірақ Яхуда халқы Даўыт пенен бирге қалды. ¹¹ Даўыт Хебронда Яхуда халқына жети жыл алты ай патшалық етті.

¹² Бир күни Нер улы Абнер Шаулдың улы Иш-Бошеттің адамлары менен бирге Маханайымнан Гибонға кетті. ¹³ Ал Серуя улы Йоаб болса, Даўыттың адамлары менен барып, Гибон хаўызының жанында оларды қарсы алды. Усы еки топардың бири хаўыздың бир тәрәпинде, екіншиси екінши тәрәпинде отырды. ¹⁴ Сонда Абнер Йоабқа:

– Жигитлер орынларынан турып, көз алдымызда алыссын, – деп усыныс қылды.

Йоаб оған:

– Мейли, алыса ғойсын, – деп келисим берди.

¹⁵ Солай етип, Бенямин урыўынан Шаулдың улы Иш-Бошет тәрәптен он еки адам хәм Даўыт тәрәптен он еки адам алдыға шықты. ¹⁶ Олардың хәр бири қарсыласының басынан услап алды да, бир-биринің бүйирине қылыш шаншып, биргеликте жан тапсырды. Сонлықтан Гибондағы сол жерге Хелқат-Хассурим, яғный Қылышлар майданы деген ат берилди.

¹⁷ Сол күни саўаш жүдә қатал түс алып, Даўыттың адамлары Абнер менен израиллыларды жеңиліске ушыратты. ¹⁸ Серуяның үш улы: Йоаб, Абишай хәм Асахел де сол жерде еди. Асахел кийик сыяқлы шапқыр еди. ¹⁹ Ол изине қалмай, Абнерди қуўалап кетті.

²⁰ Сонда Абнер артына бурылып:

– Асахел, бул сенбисең? – деп сорады.

Асахел оған:

– Аўа, бул мен, – деп жуўап берди.

²¹ Абнер оған:

– Изимнен қуўыўды тоқтатып, жигитлердің бирине хұжим қыл да, қурал-жарағын ал, – деди.

Бірақ Асахелдің Абнерди қуўыўды тоқтатқысы келмеді.

²² Сонда Абнер Асахелге және ескертип: «Мени қуўыўды тоқтат! Сени өлтириўимнің неге кереги бар? Соңынан туўысқаның Йоабтың жүзине қалай қарайман?» – деди.

²³ Бірақ Асахел қуўыўды тоқтатпағанлықтан, Абнер найзасының артқы ушы менен Асахелдің қарнына урып жиберди. Найза Асахелдің арқасын тесип шықты. Ол жерге жығыла сала, жан берди. Асахел жығылып өлген жерден өтип баратырғанлардың хәммеси сол жерде тоқтап қалды.

²⁴ Ал Йоаб пенен Абишай Абнерди қуўыўды даўам етип, күн батқанда, Гибон шөлине кететуғын жолдағы Гиахтың қарсы алдындағы Амма төбешигине келди. ²⁵ Бенямин урыўының адамлары Абнердің изине ерип

жыйналып, бир топарға бирлести хәм бир төбешиктиң басына шығып, сап тартып турды.

²⁶ Абнер даўыслап бақырып, Йоабқа:

– Қылышымыз мәңгиге инсанларды қырыўы керек пе? Ямаса сен буның ақыбетиниң қайғылы болатуғынын билмейсең бе? Әскерлерине туўысқанларын қуўыўды тоқтатыўды қашан буйырсаң? – деди.

²⁷ Йоаб Абнерге:

– Тири Қудай ҳақы ант ишемен: егер өзин айтпағанында, әскерлер ертең азанға шекем туўысқанларын қуўыўды тоқтатпаған болар еди, – деп жуўап берди. ²⁸ Соңынан Йоаб кәрнай шертти хәм пүткил халық тоқтады. Кейин олар израиллыларды қуўмады да, олар менен урыспады да.

²⁹ Абнер хәм оның адамлары түн бойы Иордан тегислиги бойлап жүрди. Олар Иордан дәрьясын кесип өтип, Битрон жолы арқалы Маханайымға қайтып барды.

³⁰ Йоаб та Абнерди қуўыўды тоқтатып, қайтып келгеннен соң, хәмме адамларын жыйнады. Асахелден басқа, Даўыттың адамларынан және он тоғыз адам қазаланған болып шықты. ³¹ Бирақ Даўыттың адамлары Абнер тәрәптеги Бенямин урыўының адамларынан үш жүз алпыс адамды өлтирген еди. ³² Йоаб хәм оның адамлары Асахелдиң денесин алып келип, Бейтлехемдеги әкесиниң қәбирине жерледі. Соңынан олар түн бойы жол жүрип, таң ата Хебронға жетип келди.

3

Үшинши бап ¹ Шаулдың тәрәпдарлары менен Даўыттың тәрәпдарлары арасындағы урыс узақ даўам етти. Даўыттың күшине күш қосылған сайын, Шаулдың тәрәпдарлары хәлсиреп бара берди.

Даўыттың Хебронда туўылған балалары

² Даўыттың Хебронда туўылған балалары мыналар: туңғыш улы Амнон. Ол изреелли Ахиноамнан туўылды; ³ екиншиси Килеаб болып, ол кармелли Набалдың жесири Абигайылдан туўылды; үшіншисиниң аты Абшалом, ол Гешур патшасы Талмайдың қызы Маахадан туўылды; ⁴ төртиншиси Хаггиттен туўылған Адония, бесиншиси Абиталдан туўылған Шефатия, ⁵ алтыншысы Даўыттың Эгла деген хаялынан туўылған Итреам еди. Даўыттың бул улларының хәммеси Хебронда туўылды.

Абнердиң Даўытқа қосылыўды шешиўи

⁶ Шаулдың тәрәпдарлары менен Даўыттың тәрәпдарлары арасында урыс даўам етип атырғанда, Абнер Шаулдың тәрәпдарлары арасында күшке толып

бара берди.

⁷ Шаулдың Риспа деген бир тоқалы бар болып, ол Айя деген адамның қызы еди. Бир күни Иш-Бошет Абнерден:

– Не ушын сен әкемнің тоқалы менен жаттың? – деп сорады.

⁸ Иш-Бошеттің сорауына қатты ғәзепленген Абнер оған былай деп бақырды:

– Мен не Яхудаға хызмет қылып жүрген бир көпек пе едим? Мен усы күнге дейин, әкеңиз Шаулдың хожалығына, туұысқанларына хәм досларына садық болдым. Сизди де Даўытқа сатып бермедим. Бирақ бүгин сиз мени усы хаял себепли айыплап атырсыз. ⁹ Жаратқан Ийениң Даўытқа ўәде еткенин жүзеге асырмасам, онда Қудай мени жазалаған үстине жазаласын! ¹⁰ Ол патшалықты Шаулдың нәсилинен тартып алып, Даннан Беер-Шебаға шекем созылған Израил менен Яхудада Даўыттың патшалығын орнататуғынын айтып, ўәде еткен еди. ¹¹ Иш-Бошет Абнерден қорққанлықтан, оған басқа хеш нәрсе айта алмады.

¹² Буннан кейин, Абнер өз атынан Даўытқа хабаршылар жиберип, былай деди: «Бул елди сиз басқарыўыңыз керек емес пе? Егер мениң менен келисим дүзсеңиз, пүткил Израилды сиз тәрәпке аўдырыў ушын, жәрдем беремен».

¹³ Даўыт оған: «Яқшы, мен сениң менен келисим дүземен. Бирақ бир шәртим бар: мени көриўге келгенинде, Шаулдың қызы, хаялым Михалды да өзиң менен бирге алып кел. Болмаса, алдыма келмей-ақ қой», – деди.

¹⁴ Соңынан Даўыт Шаулдың улы Иш-Бошетке де хабаршылар жиберип, олар арқалы: «Қалың малға жүз филисттиң сүннет терисин төлеп алған хаялым Михалды маған қайтарып бер», – деди. ¹⁵ Сонда Иш-Бошет адамлар жиберип, Михалды күйеўи Палтиелдиң үйинен алдырды. Палтиел Лайыш деген адамның улы еди. ¹⁶ Күйеўи жылаўы менен Бахуримге шекем хаялына ерип барды. Бирақ Абнер оған: «Изиңе қайт», – дегенде, ол изине қайтып кетти.

¹⁷ Сол арада Абнер Израилдың ақсақаллары менен ушырасып, оларға былай деди: «Сизлер көптен бери Даўыттың өзлериңизге патша болыўын қәлеген едиңиз. ¹⁸ Енди буны иске асырың. Себеби Жаратқан Ийе Даўыт хаққында: „Кулым Даўыт арқалы халқым Израилды филистлердиң хәм пүткил душпанларының қолынан кутқараман“, – деген еди». ¹⁹ Абнер беняминлилер менен де сөйлести. Соңынан ол Израил халқының хәм Бенямин урыўының қәлеўи туўралы Даўытқа хабарлаў ушын Хебронға кетти.

²⁰ Абнер жанына жигирма адамды алып Хебронға, Даўыттың жанына барды. Даўыт Абнер хәм оның жанындағылар ушын зыяпат берди.

²¹ Абнер Даўытқа: «Енди барып, пүткил Израил халқын жыйнап, тақсырым, сизиң алдыңызға алып келейин. Олар сиз бенен келисим дүзсин. Сонда сиз

қалеген жериңиздің хәммеси үстинен патшалық қыласыз», – деди.

Буннан соң, Даўыт Абнерди шығарып салды. Ол да аман-есен жолына түсти.

Йоабтың Абнерди өлтириуі

²² Көп узамай, Даўыттың адамлары менен Йоаб бир басқыншылықтан қайтып келди. Олар өзлери менен бирге көп олжа алып келген еди. Бірақ сол ұақытта Абнер Хебронда Даўыттың жанында жоқ еди. Себеби Даўыт оны шығарып салған болып, ол аман-есен жөнep кеткен еди. ²³ Йоаб хәм оның жанындағы пүткил әскерлер Хебронға келгенде, оларға Нер улы Абнердин патшаға келгени, патшаның оны қайтарып жибергени, оның да аман-есен үйине қайтқаны туұралы хабарлады. ²⁴ Сонда Йоаб патшаға келип: «Сиз не ислеп қойдыңыз? Абнер өз аяғы менен алдыңызға келген болса, оны неге босатып жибердіңиз? Ол кетип қалыпты!» ²⁵ Нер улы Абнерди өзиңиз билесиз. Ол сизди алдау ұшын, қай жерге барып, қай жерден келетуғыныңызды хәм нелер ислейтуғыныңызды билиу ұшын келген», – деди.

²⁶ Йоаб Даўыттың жанынан шыққаннан кейин, Абнердин изинен хабаршылар жиберди. Хабаршылар оны Сира суу сақлағышының жанынан қайтарып алып келди. Даўыт буннан бийхабар еди. ²⁷ Абнер Хебронға қайтып келгенде, Йоаб өзин оның менен жеке сөйлесип алатуғын адамдай көрсетип, оны қала дәрұазасынан киргизди. Туұысқаны Асахелдин қанын төккени ұшын, Йоаб сол жерде Абнердин қарнына пышақ урып өлтирди. ²⁸ Даўыт бул ұақыяны еситкенде былай деди: «Мен де, мениң патшалығым да Нер улы Абнердин қаны ұшын Жаратқан Йиениң алдында мәңгиге айыпсызбыз.

²⁹ Оның қанының қуны Йоабтың хәм оның әкесиниң пүткил үй-ишиниң мойнында. Йоабтың урпағынан ириңли жараға хәм жаман тери кеселлигине шалынғанлар, балдаққа сүйенгенлер, қылыштан өлгенлер, нанға зар болғанлар хеш қашан арылмасын».

³⁰ Солай етип, Йоаб хәм оның иниси Абишай Абнерди өлтирди. Өйткени Абнер Гибондағы саұашта олардың иниси Асахелди өлтирген еди.

³¹ Соңынан Даўыт Йоабқа хәм оның жанындағыларға: «Кийимлериңизди жыртып, аза кийимин кийиңлер хәм Абнер ұшын жылаңлар», – деп буйрық берди. Даўыт патшаның өзи Абнердин табытының изинде жүрди. ³² Олар Абнерди Хебронға жерледи. Патша Абнердин қәбириниң басында даұыс шығарып жылады. Сол жердеги пүткил халық та жылады. ³³ Соңынан патша Абнер ұшын мына жоқлауды айтты:

«Абнер, сен бир ақмақ сыяқлы өлиуиң керек пе еди?»

³⁴ Қолларың байлаулы, аяқларың кисенлеули емес еди-ғо.

Бирақ сен қарақшылар қолынан өлтирилген адам сыяқлы қаза таптың».

Хәмме Абнер ушын және жылады.

³⁵ Халық Даўытқа барып, күн батпастан бурын оны бир нәрсе жеп алыўға көндирмекши болғанда, Даўыт ант ишип былай деди: «Күн батпастан алдын нан ямаса бир нәрсе жесем, Қудай мени жазалаған үстине жазаласын!»

³⁶ Пүткил халық буны билди хәм патшаның барлық ислерин унатқаны сыяқлы, бул исин де унатты. ³⁷ Сол күни Яхудадағы хәм Израилдағы хәр бир адам Нер улы Абнердің өлиминде патшаның қолы жоқлығын билди.

³⁸ Патша адамларына былай деди: «Бүгин Израилда бир басшының, уллы бир адамның өлгенин билмейсизлер ме? ³⁹ Мен майланып, патша етип қойылған болсам да, бүгин хәлсизбен. Ал мына Серуяның уллары болса, меннен күшлирек. Жаратқан Ийе жаманлық ислегенге жаманлығына жараса қайтарсын!»

4

Төртинши бап Иш-Бошеттиң өлтирилиўи

¹ Шаулдың улы Иш-Бошет Абнердің Хебронда өлтирилгенин еситкенде, қәуетерге түсти. Пүткил Израил халқы да қорқысып қалды. ² Иш-Бошеттиң хызметинде басқыншылар топарын басқаратуғын Баана хәм Рехаб деген еки адам бар еди. Олар Бенямин урпағынан болған бееротлы Риммонның уллары еди. Беерот қаласы беняминлилерге тийисли қала деп саналатуғын еди.

³ Себеби бееротлылар қаланы таслап, Гиттайымға қашып кеткен еди. Сонлықтан олар усы күнге шекем сол жерде келгинди болып жасап киятыр.

⁴ Шаулдың улы Йонатанның еки аяғы да ләң болып қалған Мефибошет^b деген бир улы бар еди. Изреелден Шаул менен Йонатанның қазаланғаны хаққында хабар келгенде, Мефибошет бес жаста еди. Сонда тәрбияшысы оны алып қашып кеткен еди. Ол баланы асығыс алып қашып баратырғанда, баланы қолынан түсирип алғанлықтан, бала майып болып қалған еди.

⁵ Бееротлы Риммонның уллары Рехаб пенен Баана жолға шығып, күн қатты қызған ўақытта Иш-Бошеттиң үйине келгенде, Иш-Бошет уйықлап жатырған еди. ⁶ Рехаб хәм оның туўысқаны Баана бийдай алатуғын адам сыяқлы үйге кирип, Иш-Бошеттиң қарнына қанжар тығып өлтирди де, қашып кетти.

⁷ Ыақия былай болған еди: олар үйге киргенде, Иш-Бошет уйықлайтуғын бөлмесиндеги өз төсегинде жатырған еди. Рехаб пенен Баана Иш-Бошетти өлтирип, басын кесип алды хәм басты көтерип, пүткил түн бойы Иордан тегислиги арқалы жүрди. ⁸ Олар Иш-Бошеттиң басын Хебронға, Даўыт патшаға алып келип, оған: «Мине, сизди өлтирмекши болған душпаныңыз

^b Мефибошет – 1-шеж 8:34; 9:40 «Мериб-Баал» деп аталады.

Шаулдың улы Иш-Бошеттің басы! Жаратқан Ийе бүгін Шаулдан хәм оның урпағынан тақсырым, сизиң өшиңизди алды», – деди.

⁹ Бірақ Даўыт бееротлы Риммонның уллары Рехаб пенен оның туўысқаны Баанаға былай деп жуўап берди: «Мени хәр түрли бәле-қадалардан қутқарған тири Жаратқан Ийе ҳақы ант ишемен: ¹⁰ бурын Шаулдың өлими ҳаққында хабарды маған хош хабар ретинде алып келген адамды услап алып, Сиклагта өлтирген едим. Әкелген хош хабары ушын оған берилген сый усы болды.

¹¹ Енди айыпсыз бир адамды өз үйинде, төсегинде өлтирген жаўыз адамлардың өлтирилиўи де гүмансыз. Оның қаны ушын сизлерден өш алып, сизлерди жер бетинен жоқ қылып жибермеймен бе?» ¹² Соңынан Даўыт адамларына буйрық берди. Олар еки туўысқанды өлтирип, олардың аяқ-қолларын кести де, денесин Хеброндағы хаўыздың бойына асып қойды. Ал Иш-Бошеттің басын апарып, Хеброндағы Абнердің қәбирине жерледі.

5

Бесинши бап Даўыттың Израилға патша болыўы

¹ Израилдың барлық урыўлары Хебронда болған Даўытқа келип, былай деди: «Бизлер сизиң өз сүйегиңиз хәм өз етиңизбиз. ² Бурын Шаул патшамыз болғанда да, саўашларда Израил әскерлерин өзиңиз басқарған едиңиз. Жаратқан Ийе сизге: „Сен халқым Израилға шопан болып, оларды бағасаң хәм Израилға хүкимдар боласаң“, – деп ўәде берген еди». ³ Солай етип, Израилдың пүткил ақсақаллары Хебронға, Даўыттың жанына келгенде, Даўыт сол жерде, Жаратқан Ийениң алдында олар менен келисим дүзди. Олар Даўытты майлап, Израил үстинен патша етип қойды.

⁴ Даўыт отыз жасында патша болып, қырқ жыл патшалық етті. ⁵ Ол Хебронда жети жыл алты ай Яхуда үстинен, Ерусалимде отыз үш жыл пүткил Израил хәм Яхуда үстинен патшалық етті.

⁶ Даўыт патша хәм оның адамлары Ерусалимде жасап атырған ебус халқына шабыўыл жасаў ушын жолға шыққанда, ебус халқы: «Даўыт бул жерге кире алмайды», – деп ойлап, Даўытқа: «Сен бул жерге кире алмайсаң. Соқырлар менен шолақлар-ақ сени куўып салады», – деп бақырды. ⁷ Деген менен, Даўыт кейинирек «Даўыттың қаласы» деп аталатуғын Сион қорғанын қолға киргизди.

⁸ Сол күни Даўыт адамларына былай деди: «Ебус халқын жеңбекши болған хәр бир адам суў тармақлары арқалы барып, Даўытты жек көретуғын^с сол шолақ хәм соқыр ебусларды жоқ қылсын», – деди. Сонлықтан: «Соқырлар

^с Даўытты жек көретуғын – ямаса «Даўыт жек көретуғын».

менен шолақлар сарайға^d кирмейди», – деген гәп қалған екен.

⁹ Буннан кейин, Даўыт қорған қалаға орналасып алды хәм оны «Даўыттың қаласы» деп атады. Ол қорғанның айнала дөгерегине Милло деген жерден баслап қосымша қорған қурды ¹⁰ Даўыт күшке толып бара берди. Өйткени Әлемнің Қудайы Жаратқан Ийе оның менен бирге еди.

¹¹ Тир патшасы Хирам Даўытқа елшилер, соның менен бирге кедр ағашларын, ағаш усталарын хәм тас қалаўшы усталарды жиберди. Бул адамлар Даўыт ушын бир сарай қурды. ¹² Сонда Даўыт Жаратқан Ийениң өзін Израилға патша етип тайынлағанын хәм Өз халқы Израил ушын оның патшалығын даңққа еристиргенін түсинди.

¹³ Даўыт Хеброннан Ерусалимге келгеннен кейин де өзине және ҳаяллар алып, олардан да ул хәм қызлар көрди. ¹⁴ Даўыттың Ерусалимде туўылған ул-қызларының атлары мыналар: Шаммуа, Шобаб, Натан, Сулайман,

¹⁵ Ибхар, Элишуа, Нефег, Яфия, ¹⁶ Элишама, Эляда хәм Элифелет.

Филистлердин жеңилiske ушыраўы

¹⁷ Филистлер Даўыттың майланып, Израилға патша етип қойылғанын еситкенде, пүткил филист әскерлери Даўытты қолға түсирий ушын излеп кетти. Буны еситкен Даўыт қорғанға кетти. ¹⁸ Филистлер келип, Рефаим ойпатлығына жайласты. ¹⁹ Даўыт Жаратқан Ийеден:

– Филистлерге қарсы жүрис қылайын ба? Оларды маған тәслим етесең бе? – деп сорады.

Жаратқан Ийе Даўытқа:

– Аўа, жүрис қыл. Оларды саған сөзсиз тәслим етемен, – деп жуўап берди.

²⁰ Солай етип, Даўыт филистлерге қарсы урыс ашып, оларды жеңилiske ушыратты. Даўыт: «Хәмме жерди қыйратқан суў тасқыны сыяқлы, Жаратқан Ийе де душпанларымды алдымда қыйратып таслады», – деди. Сол себепли бул жерге «Баал-Перасим» деген ат берилди. ²¹ Филистлер сол жерге өзлериниң бутларын таслап қашқан еди. Даўыт хәм оның адамлары сол бутларды алып кетти.

²² Буннан соң, филистлер және келип, Рефаим ойпатлығына жайласты.

²³ Даўыт Жаратқан Ийеден қайта сорағанда, Жаратқан Ийе оған былай деп жуўап берди: «Оларға бул жерден жүрис қылма. Олардың артынан айланып бар да, тут ағашлары тәрептен жүрис қыл. ²⁴ Тут ағашларының жоқарысынан аяқ сеслери сыяқлы даўысты еситиўден-ақ, хәрекетке кирис. Бул Мениң сол ўақытта филист әскерлерин жоқ қылыў ушын, сениң алдыңда баратырғанымды билдиреди». ²⁵ Жаратқан Ийе нени буйырса, Даўыт соны

^dСарайға – сөзбе-сөз: үйге.

иследи хәм филистлерди Гебадан Гезерге жеткенше қуып, өлтирип барды.

6

Алтыншы бап Келисим сандығының Ерусалимге алып келиниўи

¹ Даўыт және Израилдағы пүткил ер жигитлерди топлады. Олар отыз мың адам еди. ² Соңынан Даўыт хәм оның менен бирге болған сол адамлардың хәммеси сандықтың үстиндеги еки керуб арасында тахт қурған Әлемнің Жаратқан Ийесиниң аты менен аталған Қудайдың сандығын алып келиў ушын Баале-Яхудаға^с кетти. ³ Олар Қудайдың сандығын төбешиктеги Абинадабтың үйинен алып, таза бир арбаға қойды. Абинадабтың уллары Узза менен Ахйо таза арбаны жетеклеп жүрди. ⁴ Олар Қудайдың сандығын алып кетип баратырғанда, Ахйо сандықтың алдында жүрди. ⁵ Сол ўақытта Даўыт хәм пүткил Израил халқы Жаратқан Ийениң алдында берилип лира хәм арфа шертип, систраны шыңғырлатып, дәп қағып, кимбалды даңғырлатып, ойынға түсип, қуўанысып киятырған еди.

⁶ Олар Нахон деген адамның қырманына жетип барғанда, өгизлер сүрнигип кетти. Сонда Узза қолын созып, Қудайдың сандығын услап қалды.

⁷ Хұрметсизлиги ушын Жаратқан Ийениң Уззаға ғәзеби қайнады хәм сол жерде-ақ оның жанын алды. Узза Қудайдың сандығының қасында жан тапсырды.

⁸ Жаратқан Ийениң Уззаны жазалағанына Даўыт қатты ашыўланды. Сол күннен баслап, хәзирге дейин бул орын Перес-Узза, яғный «Уззаның қыйратылыўы» деп аталады.

⁹ Даўыт сол күни Жаратқан Ийеден қорқып: «Енди қалай Жаратқан Ийениң сандығын әкелип, жаныма қоя аламан?» – деп ойлады. ¹⁰ Сонлықтан Даўыт сандықты өзиниң аты менен аталған қалаға алып барыўдың орнына, гатлы Обед-Эдомның үйине апарды. ¹¹ Сандық гатлы Обед-Эдомның үйинде үш ай турды. Жаратқан Ийе Обед-Эдомды хәм оның пүткил шаңарағын жарылқады.

¹² Даўытқа: «Қудайдың сандығы себепли, Жаратқан Ийе Обед-Эдомның шаңарағын хәм оған тийисли хәмме нәрсени жарылқады», – деген хабар жетти. Сонда Даўыт барып, Қудайдың сандығын Обед-Эдомның үйинен Даўыттың қаласына қуўанышлы түрде алып келди. ¹³ Жаратқан Ийениң сандығын көтергенлер алты адым атқанда, Даўыт бир буға бенен бир семиз тананы қурбанлыққа шалды. ¹⁴ Зығыр эфод кийип алған Даўыт Жаратқан Ийениң алдында бар күши менен ойынға түсти. ¹⁵ Усылайынша Даўыт хәм пүткил Израил халқы қуўанышлы даўыслар хәм кәрнай сеслери астында

^сБаале-Яхуда – Кирят-Яримниң басқа аты, 1-шеж 13:6 қараң.

сандықты алып киятырған еди. ¹⁶ Сандық Даўыттың қаласына кирип киятырғанда, Шаулдың қызы Михал терезеден қарап тұрған еди. Ол Жаратқан Ийениң алдында секирип ойынға түсіп киятырған Даўыт патшаны көргенде, оны өз кеўлинде пәс көріп кетти.

¹⁷ Жаратқан Ийениң сандығы алып келинип, Даўыттың арнаўлы түрде қурдырған шатырының ишиндеги өз орнына қойылды. Соңынан Даўыт Жаратқан Ийеге арнап жандырылатуғын қурбанлықлар хәм татыўлық қурбанлықларын берди. ¹⁸ Даўыт жандырылатуғын қурбанлықлар хәм татыўлық қурбанлықларын берип болғаннан кейин, Әлемниң Жаратқан Ийесиниң аты менен халыққа пәтия берди. ¹⁹ Соңынан ол пүткил халыққа, Израил жәмийетиндеги хәр бир еркек хәм хаялға бир шөрек нан, бир уўыс хурма хәм бир дана кептирип нызғызланған кишмиштен тарқатты. Буннан соң, пүткил халық үйлерине қайтты.

²⁰ Даўыт өз хожалығына пәтия бериў ушын үйине қайтып келгенде, Шаулдың қызы Михал оны қарсы алыўға шықты хәм оған:

– Израил патшасы бүгин қандай абырайға еристи! Өз кулларының шорылары алдында жарамсыз адам сыяқлы жалаңашланып, өзін көрсетти-ғо, – деди.

²¹ Даўыт Михалға былай деп жуўап берди:

– Мени әкеңниң хәм оның пүткил нәсилиниң орнына таңлап, Өз халқы Израилға хәкимдар етип қойған Жаратқан Ийениң алдында ойынға түстим. Аўа, мен Жаратқан Ийениң алдында ойнай беремен. ²² Енди өзимди буннан да төмен тутьп, жәнe де пәсирек санайман. Бирақ сен айтқан сол шорылар мени хұрметке бөлейди.

²³ Шаулдың қызы Михал өмириниң ақырына шекем бийперзент өтти.

7

Жетинши бап Қудайдың Даўытқа берген сөзи

¹ Даўыт патша өз сарайында жасай берди. Себеби Жаратқан Ийе оны әтирапындағы барлық душпанларынан қорғап, тынышлық берди.

² Сол ўақытлары патша пайғамбар Натанға:

– Қара, мен кедр ағашынан қурылған сарайда жасап атырман, ал Қудайдың сандығы болса, шатырда турыпты, – деди.

³ Натан оған:

– Кеўлиңиз күсегенин қыла бериң, себеби Жаратқан Ийе сиз бенен бирге, – деп жуўап берди.

⁴ Бирақ сол күни түнде Натанға Жаратқан Ийеден мынадай сөз түсти:

⁵ – Барып, кулым Даўытқа былай деп айт: «Жаратқан Ийе былай дейди:

„Жасауым ушын Маған сен үй құрмақшымысаң? ⁶ Израил халқын Мысырдан алып шыққан күнімнен баслап усы ұақытқа дейін, Мен үйде жасадым ба, өзи? Шатырда ол жақтан бул жаққа көшип жүрген жоқпан ба? ⁷ Мен пүткил израиллылар менен бирге жүрген жерлердің хәр биринде халқымды басқарыуды буйырып тапсырған Израил бийлериниң қайсы бирине: Не ушын Маған кедр ағашынан бир үй құрмадың? – деп айтқан едим?“» ⁸ Енди қулым Даўытқа былай деп айт: «Әлемниң Жаратқан Ийеси былай дейди: „Мен сени жайлаудағы қой сүриуи арасынан алып, халқым Израилға хұкимдар етип қойдым. ⁹ Қай жерге барсаң да, сениң менен бирге болып, алдыңдағы хәмме душпанларыңды жоқ қылдым. Атыңды дүньядағы уллы адамлардың атлары сыяқлы уллы қыламан. ¹⁰ Мен халқым Израил ушын бир жер ажыратып, оларды сол жерге орналастырдым. Олар өз мөканында тыныш жасап, артық тәшиуиш шекпейди. Қарақшылар да оларға бурынғыдай зулымлық қылмайды. ¹¹ Мен Өз халқым Израил үстинен бийлерди қойған күннен бери қарақшылар усылай ислеп келген еди. Ал сени пүткил душпанларыңнан қутқарып, рәхәтке еристиремен“.

Жаратқан Ийе және былай деп билдиреди: «Мен сениң ушын бир шаңарақ – патшалар әуладың жаратаман. ¹² Сен өлип, ата-бабаларыңа қосылғаныңда, сениң урпағыңнан бирин патша етип қойып, оның патшалығын беккемлеймен. ¹³ Маған атап үйди ол курады. Мен де оның патшалық тахтын мәңгилик қылып орнатаман. ¹⁴ Мен оған әке боламан, ол Маған ул болады. Егер ол гүна ислесе, әке улын таяқ пенен жазалағандай, оны басқа миллетлер арқалы жазалайман. ¹⁵ Бирақ сениң көз алдыңда Шаулдан Өз мийримимди тартып алғаным сыяқлы, оннан Өз мийримимди хеш қашан тартып алмайман. ¹⁶ Сениң урпағың хәм патшалығың Мениң алдымда мәңгиге турады хәм тахтың мәңгиге даўам етеди».

¹⁷ Солай етип, Натан усы сөзлердің хәммесин хәм көрген аянын Даўытқа айтып берди.

Даўыттың дуға етиуи

¹⁸ Соңынан Даўыт патша келип, Жаратқан Ийениң алдында отырды да, былай деди: «О, Ийем, Жаратқан Ийе! Сен мени буншелли мәртебели қылғандай, мен ким болыппан, мениң үй-ишим де не болыпты? ¹⁹ О, Ийем, Жаратқан Ийе! Сен ушын бул да аз болып көринди хәм Сен қулыңның урпағының келешеге хәккында да сөз бердің. О, Ийем, Жаратқан Ийе, Сениң адамзатқа деген қатнасың усындай ма?! ²⁰ Мен Саған басқа не айта аламан? Өйткени о, Ийем, Жаратқан Ийе, Сен Өз қулыңды билесең-ғо. ²¹ Сен Өз сөзиңе хәм жүрегиңе муўапық болған бул уллы исти иследиң хәм оны қулыңа билдирдің. ²² Қандай уллысаң, о, Ийем, Жаратқан Ийе! Өз

қулақтарымыз бенен еситкен барлық хабарымыз бойынша, Саған тең келетуғыны жоқ, Сеннен басқа Қудай да жоқ. ²³ Дүньяда халқың Израилға уқсаған бирде бир халық жоқ. Оларды Өз халқың қылыў ушын, азат қылыўға бардың хәм халқың ушын да, елиң ушын да уллы хәм әжайып ислер ислеп, Өз даңқыңды шығардың. Мысырдан Өзиң ушын азат қылған халқыңның алдынан халықларды хәм қудайларды қуўып жибердің. ²⁴ Халқың Израилды мәңгиге Өз халқым болады деп, оларды беккемледің хәм Өзиң де, о, Жаратқан Ийе, олардың Қудайы болдың. ²⁵ Енди о, Қудай, Жаратқан Ийе! Қулына хәм оның урпағына берген үәдеңде мәңгиге турып, сөзиңди орынла. ²⁶ Адамлар: „Әлемнің Жаратқан Ийеси – Израилдың Қудайы“, – деп атыңды мәңгиге уллыласын хәм қулың Даўыттың урпағы да Сениң алдында беккем турсын. ²⁷ О, Әлемнің Жаратқан Ийеси, Израилдың Қудайы! Сен қулыңа: „Сениң ушын бир үй – патшалық жаратаман“, – деп аян еттиң. Сонлықтан қулың усылай дуўа етиўге жүрек етти. ²⁸ О, Ийем, Жаратқан Ийе, Сен Қудайсаң, Сениң сөзлериң ҳақ. Сен қулыңа бул ийгиликли үәдени бердің. ²⁹ Енди алдында мәңгиге даўам етиўи ушын, қулыңның патшалығын жарылқаўыңды сорайман. Себеби о, Ийем, Жаратқан Ийе, Сен солай сөз бердің хәм қулыңның патшалығы Сениң жарылқаўың арқалы мәңгиге жарылқанатуғын болады».

8

Сегизинши бап Даўыттың жеңислери

¹ Арадан бираз ўақыт өткеннен кейин, Даўыт филистлерди жеңип, оларды бойсындырды хәм филистлердің қолынан Метег-Амма қаласын тартып алды.

² Соңынан Моаб халқын да жеңилiske ушыратты. Оларды жерге қатара жатқызып, арқан менен өлшеди хәм еки өлшемди өлтирип, үшінши өлшемди тири қалдырды. Солай етип, моаблылар Даўытқа кул болып, оған салық төлейтуғын болды.

³ Даўыт Евфрат дәрьясына шекемги өз патшалығын қайта тиклемекши болып, сол жерге жүрис қылған Соба патшасы Рехоб улы Хададезерди де жеңди. ⁴ Даўыт Хададезердің бир мың жети жүз атлы хәм жигирма мың пияда әскерин қолға алды. Ол өзиниң жүз саўаш арбасы ушын керек болған атларды алып қалып, қалған хәмме атларды майып қылды.

⁵ Соңынан Даўыт Соба патшасы Хададезерге жәрдемге келген Дамасктеги арамлардан жигирма еки мың адамды өлтирди. ⁶ Ол Дамасктеги арамлардың жерине өзиниң әскерий топарларын орналастырды. Арамлар да Даўытқа кул болып, салық төлейтуғын болды. Жаратқан Ийе Даўытты барған жериниң

хәммесинде жеңиске еристирди.

⁷ Даўыт Ҳададезердин сәркәрдалары көтерип жүретуғын алтын қалқанларды алып, Ерусалимге әкелди. ⁸ Және де, ол Ҳададезердин қол астындағы Бетах хәм Беротай қалаларынан көп муғдарда қола алды.

⁹ Хамат патшасы Той Даўыттың Ҳададезердин пүткил әскерлерин жеңгенин еситти. ¹⁰ Патша Той Даўытқа сәлем бериў хәм оны саўашта Ҳададезер үстинен ерискен жеңиси менен қутлықлаў ушын, улы Йорамды оған жиберди. Себеби Той Ҳададезер менен узақ ўақыттан бери урысып киятырған еди. Йорам Даўытқа гүмис, алтын хәм қоладан исленген затларды сыйға алып келди. ¹¹ Даўыт патша бул сыйларды басып алған еллеринен алып келген гүмис хәм алтынлар менен бирге Жаратқан Ийеге арнады. ¹² Булар арам, моаб, аммон, филист хәм амалек халықларынан алып келинген, және де, Соба патшасы Рехоб улы Ҳададезерден тартып алынған гүмис хәм алтынлар еди.

¹³ Даўыт Дуз ойпатлығында эдом халқынан он сегиз мыңын өлтирип қайтқаннан соң, оның даңқы асты.

¹⁴ Ол Эдом аймағының хәмме жерине өз әскерий топарларын орналастырды. Пүткил эдомлар Даўытқа кул болды. Жаратқан Ийе Даўытты барған жериниң хәммесинде жеңиске еристирди.

Даўыттың хәмелдарлары

¹⁵ Даўыт пүткил Израилда патшалық етти. Ол өзиниң пүткил халқын туўры хәм әдил басқарды. ¹⁶ Серуя улы Йоаб сәркәрда, Ахилуд улы Еҳошафат жылнамашы еди. ¹⁷ Ахитуб улы Садоқ пенен Абиятар улы Ахимелех руўханий, Серая хаткер еди. ¹⁸ Еҳояда улы Беная керетлер менен пелетлерден алынған тән сақшылардың^f басшысы еди. Ал Даўыттың уллары руўханийлер еди.

9

Тоғызыншы бап Даўыттың Мефибошетке жақсылық ислеўи

¹ Бир күни Даўыт: «Шаулдың хожалығынан тири қалған бар ма? Мен Йонатанның хұрмети ушын оған жақсылық қылар едим», – деди.

² Шаулдың хожалығының Сиба деген бир хызметши киси бар еди. Оны Даўыттың алдына шақырып келди. Патша оннан:

– Сиба деген сенбисең? – деп сорады.

Сиба оған:

^f**8.18** керетлер менен пелетлерден алынған тән сақшылар – Патша Даўыттың шет елден жаллап алған тән сақшылары болыўы мүмкин

– Аўа, Сиба деген қулыңыз мен боламан, – деп жуўап берди.

³ Патша оған:

– Шаулдың хожалығынан аман қалған адам бар ма? Мен оған Қудай ушын жақсылық қылайын, – деди.

Сиба патшаға:

– Йонатанның еки аяғы да майып болып қалған бир улы бар, – деп жуўап берди.

⁴ Патша оннан:

– Ол қай жерде? – деп сорады.

Сиба патшаға:

– Ол Ло-Дебардағы Аммиел улы Махирдин үйинде, – деп жуўап берди.

⁵ Солай етип, Даўыт патша оны Ло-Дебардан, Аммиел улы Махирдин үйинен алдырды.

⁶ Шаулдың ақлығы, Йонатанның улы болған Мефибошет Даўытқа келди хәм ет-бетинен жығылып, оған тәжим етти.

Даўыт:

– Мефибошет! – деди.

– Ләббәй, қулыңыз усы жерде, – деп жуўап берди Мефибошет.

⁷ Даўыт оған:

– Қорқпа, мен әкең Йонатанның хұрмети ушын саған жақсылық қыламан. Атаң Шаулдың барлық жерлерин саған қайтарып беремен. Ал сен бәрқулла мениң дастурханымнан аўқатланатуғын боласаң, – деди.

⁸ Мефибошет тәжим қылып:

– Әли ийтке уқсаған мендей қулыңызға жақсылық қылатуғындай, мен ким болыппан? – деди.

⁹ Соңынан патша Шаулдың хызметшиси Сибаны шақыртып алып, оған былай деди:

– Бурын мырзаң Шаулға хәм оның хожалығына тийисли болған нәрсениң хәммесин оның ақлығы Мефибошетке бердим. ¹⁰ Енди мырзаңның ақлығы керекли азық-аўқат пенен тәмийинлениуи ушын, сен хәм сениң улларың менен кулларың оның ушын жерди тәрбиялап, өним алыңлар. Ал мырзаңның ақлығы Мефибошет болса, бәрқулла мениң дастурханымнан аўқат жейди.

Сибаның он бес улы хәм жигирма қулы бар еди.

¹¹ Сиба патшаға:

– Тақсырым, қулыңыз болған мен буйырғанларыңыздың хәммесин орынлайман, – деди.

Мефибошет патшаның улларының бири сыяқлы, патшаның дастурханынан аўқат жеди. ¹² Мефибошеттиң Миха деген кишкене бир улы бар еди. Сол уақыттан баслап, Сибаның үйинде жасайтуғын хәр бир адам Мефибошетке

хызмет ететуғын болды. ¹³ Мефибошет бәрқулла патшаның дастурханынан аўқат жейтуғын болғанлықтан, Ерусалимде жасады. Оның еки аяғы да майып еди.

10

Оныншы бап Даўыттың аммон хәм арам халықларын жеңиўи

¹ Арадан бир қанша ўақыт өткеннен соң, Аммон патшасы өлип, оның орнына улы Ханун патша болды. ² Сонда Даўыт: «Әкесиниң маған жақсылық еткени сыяқлы, мен де Нахаш улы Ханунға жақсылық қылайын», – деп ойлап, әкесиниң өлими себепли кеўил айтыў ушын, Ханунға елшилерин жиберди.

Даўыттың хызметшилери Аммон жерине барғанда, ³ аммон басшылары өз мырзасы Ханунға: «Даўыт бул адамларды әкеңиздиң хўрмети ушын сизге кеўил айтыў ушын жиберген деп ойлайсыз ба? Яқ, Даўыт оларды қаланы барлап, көрип шығыў ушын хәм соңынан оны қыйратыў ушын сизге жиберген», – деди.

⁴ Солай етип, Ханун Даўыттың хызметшилерин тутқынға алып, олардың сақалларының ярымын кестирди хәм шапанларын жамбасына келетуғын етип кестирип, изине қайтарып жиберди.

⁵ Даўыт елшилердиң қатты хорланғанын еситкенде, оларды қарсы алыў ушын адам жиберди. Патша оларға: «Сақалыңыз өскенше, Ерихода қалыңлар, соңынан қайтып келесизлер», – деди.

⁶ Аммон халқы Даўыттың өзлерин жек көрип қалғанын түсинди. Сонда адам жиберип, Бейт-Рехоб пенен Собадан жигирма мың арамлы пияда әскерди, Мааха патшасы менен оның мың адамын хәм Тоб аймағынан он еки мың адамды жаллап алды. ⁷ Даўыт буны еситкенде, Йоабты хәм мәрт жаўынгерлерден дүзилген пүткил әскерлер топарын оларға қарсы атландырды. ⁸ Аммон халқы қала дәрўазасынан шығып, дәрўаза алдында сап тартып турды. Ал Рехоб пенен Собадан келген арамлар, Тоб пенен Маахадан келген адамлар менен бирге саўаш майданында бөлек сап тартып турды.

⁹ Йоаб душпан әскерлериниң алдында да, артында да турғанын көргенде, Израилдың сайланды әскерлеринен базыларын таңлап алып, оларды арамларға қарсы сапқа турғызды. ¹⁰ Қалған адамларға иниси Абишайды бас қылып, аммонларға қарсы сапқа дизди. ¹¹ Йоаб инисине былай деди: «Егер арамлар меннен басым келсе, сен маған жәрдемге келесең. Ал аммонлар сеннен басым келсе, мен саған жәрдемге бараман. ¹² Мәрт бол! Халқымыздың хәм Қудайымыздың қалалары ушын беккем турайық. Жаратқан Ийе Өзине мақул болған исти ислесин!»

¹³ Соңынан Йоаб хәм оның жанындағылар арамларға қарсы хўжимге өтиў

ушын алға илгерилегенде, арамлар олардан қашты. ¹⁴ Олардың қашқанын көрген аммонлар да Абишайдан қашып, қалаға кирди. Кейин Йоаб аммонлар менен урысыудан ұаз кешип, Ерусалимге қайтып кетти.

¹⁵ Өзлериниң израиллылардан жеңилгенин көрген арамлар бир жерге топланды. ¹⁶ Соба патшасы Хададезер хабар жиберип, Евфрат дәрьясының арғы тәрәпинде жасайтуғын арамларды шақыртты. Арамлар Хададезердиң сәркәрдасы Шобахтың басшылығында Хеламға кетти.

¹⁷ Бул Даўытқа мәлим болғанда, ол пүткил израиллыларды топлады да, Иордан дәрьясын кесип өтип, Хеламға барды. Арам әскерлери Даўытқа қарсы сап тартып турды хәм оның менен саўаш қылды. ¹⁸ Деген менен, арамлар израиллылардың алдына түсип қашты. Даўыт олардың жети жүз саўаш арбасының арбакешлерин хәм қырк мың атлы әскерин өлтирди. Ол Хададезердиң сәркәрдасы Шобахты да жарақатлады хәм ол саўаш майданында жан тапсырды. ¹⁹ Солай етип, Хададезердиң қол астындағы хәмме патшалар өзлериниң израиллылардан жеңилгенин көргенде, израиллылар менен тынышлық келисимин дүзип, оларға бағынышлы болды. Буннан кейин, арам халқы аммон халқына жәрдем бериуден қорқып қалды.

11

Он биринши бап Даўыт хәм Бат-Шеба

¹ Келеси жылы бәхәрде, патшалар урысқа шығатуғын ұақытта, Даўыт өз әскербасыларын хәм пүткил Израил әскерлерин Йоабтың басшылығында урысқа жиберди. Олар аммонларды қырып таслап, Рабба қаласын қамал қылды. Бирақ Даўыттың өзи Ерусалимде қалған еди.

² Бир күни кешке қарай Даўыт төсегинен турды да, сарайдың үшегине шығып, арман-берман жүре баслады. Ол сол жерден қарап, шомылып атырған бир хаялды көрди. Хаял жүдә сулыұ еди. ³ Даўыт хаялдың ким екенин билип келиұ ушын, адам жиберди.

Сол адам қайтып келип, хаялдың Элиамның қызы, хетт халқынан болған Урияның хаялы Бат-Шеба екенлигин айтты. ⁴ Даўыт хаялды алып келиұ ушын хызметшилерин жиберди. Хаял Даўыттың алдына келди. Даўыт етек киринен енди тазаланған хаял менен жатты. Соңынан хаял үйине қайтты.

⁵ Хаял хәмиледар болып қалған еди. Сонлықтан ол Даўытқа: «Мен хәмиледарман», – деп хабар жиберди.

⁶ Сонда Даўыт Йоабқа: «Хетт халқынан болған Урияны маған жибер», – деген хабар жоллады. Йоаб Урияны Даўыттың алдына жиберди. ⁷ Урия алдына келгенде, Даўыт оннан Йоаб пенен әскерлердиң жағдайы хәм урыстың барысы хаққында сорады. ⁸ Соңынан Урияға: «Үйиңе барып, дем

ал⁸», – деди.

Урия сарайдан шыққаннан соң, патша оның изинен сый жиберди. ⁹ Деген менен, Урия үйине қайтпай, патшаның барлық хызметшилери менен бирге сарай дәрұазасы алдында уйықлады. ¹⁰ Даўытқа Урияның үйине қайтпағаны хаққында хабар жеткенде, Даўыт Урияны шақыртып:

– Сен ұзақ ұақыт сыртта болдың-ға, неге үйиңе қайтпадың? – деп сорады.

¹¹ Урия Даўытқа:

– Қудайдың сандығы да, Израил хәм Яхуда әскерлери де ордада қалды. Сәркәрдам Йоаб пенен сизиң адамларыңыз болса, қыр далада түнеп атыр. Солай екен, ишип-жеп, хаялым менен жатыў ушын, мен үйиме бара аламан ба? Алдыңызда ант ишип айтаман: мен хасла булай ислемеймен, – деп жуўап берди.

¹² Сонда Даўыт Урияға:

– Бүгин де усы жерде қал, ертең сени қайтарып жиберемен, – деди.

Урия сол күни Ерусалимде қалды. Ертеңине ¹³ Даўыт Урияны шақырып алып, ишкизип-жегизди хәм оны мәс қылды. Бирақ кеште Урия және үйине бармай, патшаның хызметшилери менен бирге уйықлаў ушын бурынғы жатқан орнына барды.

¹⁴ Сонлықтан келеси күни азанда Даўыт Йоабқа бир хат жазып, оны Урияның қолына берип жиберди. ¹⁵ Ол хатта былай деп жазған еди: «Урияның жарадар болып өлиўи ушын, оны саўаштың ең қызған жерине қойып, бир өзін қалдыр».

¹⁶ Солай етип, Йоаб қаланы қоршап алғанда, душпанлардың мәрт әскерлериниң қай жерде туратуғынын билгенликтен, Урияны сол жерге қойды. ¹⁷ Қала халқы шығып, Йоабтың әскерлери менен саўашқа түсти. Саўашта Даўыттың әскерлеринен айырымлары қаза тапты. Қазаланғанлар арасында хетт халқынан болған Урия да бар еди.

¹⁸ Саўаштың барысы хаққында хабарлаў ушын, Йоаб Даўытқа адам жиберди.

¹⁹ Ол хабаршыға былай деп буйырды: «Сен саўаштың барысы хаққында патшаға жеткергениңде, ²⁰ патша ғәзеппенип, саған: „Олар менен урысыў ушын қалаға неге буншелли жақынластыңыз? Олардың қала дийўалынан оқ ататуғынын билмейтуғын ба едиңиз? ²¹ Еруббешеттиң улы Абимелехти қалай өлтиргенин билмейтуғын ба едиңиз? Тебесте бир хаял дийўалдан Абимелехтиң үстине дигирман тасын таслап жиберип, оны өлтиргени есиңизде жоқ па еди? Солай екен, неге дийўалға буншелли жақын бардыңлар?“ – дегенде, сен оған: „Хетт халқынан болған қулыңыз Урия да өлди“, – деп айтарсаң».

⁸дем ал – сөзбе-сөз: аяқларыңды жуў

²² Хабаршы жолға шықты. Ол Даўытқа барғанда, Йоабтың өзине айтқанларының хәммесин оған жеткизип былай деди:

²³ – Душпан бизлерден үстин шықты. Олар қаладан шығып, бизлер менен қыр далада урысты. Бірақ бизлер оларды қала дәрўазасына шекем қуўып бардық. ²⁴ Сонда мергенлер сизиң адамларыңызға қарай дийўалдан оқ атты. Патшаның адамларының айырымлары қаза тапты, хетт халқынан болған қулыңыз Урия да қаза тапты.

²⁵ Даўыт хабаршыға:

– Йоабқа былай деп айт: «Болған ўақыяға қапа болма. Саўашта кимнің өлетуғынын билип болмайды. Қалаға қарсы хўжимди күшейтип, оны жер менен жексен қылыңлар». Усы сөзлерди айтып, оған жигер бер, – деди.

²⁶ Урияның хаялы күйеўиниң қаза тапқанын еситип, ол ушын аза тутты.

²⁷ Аза тутыў ўақты тамам болғанда, Даўыт хаялды сарайға алдырды. Хаял Даўытқа турмысқа шығып, оған бир ул туўып берди.

Бірақ Даўыттың бул иси Жаратқан Ийеге унамады.

12

Он екінши бап Натанның Даўытты әшкаралаўы

¹ Жаратқан Ийе пайғамбар Натанды Даўытқа жиберди. Сонда Натан Даўытқа келип, былай деди:

– Бир қалада еки адам болыпты. Олардың бириншиси бай, ал екіншиси кәмбағал екен. ² Бай адамның жүдә көп майда хәм ири маллары бар екен.

³ Бірақ кәмбағалдың сатып алып, бағып атырған бир урғашы қозысынан басқа хеш нәрсеси жоқ екен. Қозы кәмбағалдың үйинде балалары менен бирге өсипти. Оның нанынан жеп, кесесинен суў ишип, қойнында уйықлапты. Сол адам ушын қозы өз қызындай еди. ⁴ Бир күни бай адамның үйине бир жолаўшы келипти. Келген қонаққа аўқат таярлаў ушын, өзиниң қой хәм сыйырларынан бирин сойыўға байдың көзи қыймай, кәмбағалдың қозысын алып, қонағына аўқат таярлап берипти.

⁵ Даўыттың бай адамға қатты ғәзеби келип, Натанға былай деди:

– Тири Жаратқан Ийе хақы ант ишемен: бундай исти ислеген адам өлимге ылайықлы! ⁶ Тасбаўырлық қылып, усындай исти ислегени ушын, қозыны төрт есе қылып төлеўи тийис.

⁷ Сонда Натан Даўытқа былай деди:

– Сол адам сизсиз! Израилдың Қудайы Жаратқан Ийе былай дейди: «Мен сени майлап, Израилға патша етип қойдым хәм Шаулдың қолынан қутқардым. ⁸ Мен саған мырзаңның үйин бердим, хаялларын да қойныңа салдым. Израил хәм Яхуда халқын да саған бердим. Егер бул да аз болса,

булардан да көп нәрселерди берер едим. ⁹ Солай екен, неге Мениң алдымда жаўыз ислерди ислеп, сөзимди писент етпедиң? Хетт халқынан болған Урияны қылыш пенен өлтирип, хаялын өзиңе алдың. Аўа, сен оны аммонлардың қылышы менен өлтирдиң. ¹⁰ Буннан былай, мәңгиге сениң хожалығыңнан қылыш арымайды. Себеби сен Мени писент етпей, хетт халқынан болған Урияның хаялын өзиңе хаяллыққа алдың». ¹¹ Жаратқан Ийе және былай дейди: «Саған өз хожалығың арқалы жаманлық келтиремен. Сениң көз алдында хаялларыңды алып, жақынларыңның бирине беремен. Ол күпә-күндиз хаялларыңның қойнына киреди. ¹² Аўа, сен бул исти жасырынша иследиң, бирақ Мен буны пүткил Израил халқының көз алдында күпә-күндиз ислеймен».

¹³ Даўыт Натанға:

– Мен Жаратқан Ийеге қарсы гүна иследим, – деди.

Натан оған:

– Жаратқан Ийе гүнаңыздан өтти, сиз өлмейсиз.

¹⁴ Бирақ сиз бул исиңиз арқалы Жаратқан Ийениң душпанларына Оған тил тийгизиўге жол қойып бердиңиз. Сол себепли сизиң туўылған перзентиңиз өледі, – деп жуўап берди. ¹⁵ Соңынан Натан үйине қайтты.

Жаратқан Ийе Урияның хаялының Даўыттан туўған баласын аўыр кеселге дуўшар етті. ¹⁶ Даўыт Қудайға бала ушын жалбарынып, ораза тутты. Үйине келип, жерде жатқан ҳалда түнлерди өткерди. ¹⁷ Сарай ақсақаллары Даўытты жерден турғызыў ушын келгенде, ол турыўды қәлемеди хәм олар менен бирге аўқат та жемеди. ¹⁸ Жетинши күни бала шетнеди. Хызметшилери Даўытқа баланың шетнегени хәққында хабарлаўға қорқты. Олар: «Бала тири ўақытта, бизлер оның менен сөйлескен едик, бирақ ол бизлерге кулақ аспады. Енди баланың шетнегенин оған қалай айтамыз? Ол өзине қандай да бир жаман нәрсе ислеп қояр», – деп сыбырласты.

¹⁹ Даўыт хызметшилериниң өз ара сыбырласып атырғанын көргенде, баланың шетнегенин түсинди. Ол хызметшилеринен:

– Бала қайтыс болды ма? – деп сорады.

Олар Даўытқа:

– Аўа, қайтыс болды, – деп жуўап берди.

²⁰ Сонда Даўыт орнынан турып, жуўынды. Үстине этир жағып, кийимлерин аўмастырды хәм Жаратқан Ийениң Үйине барып, сыйынды. Соңынан үйине қайтып келип, өзине аўқат берилиўин буйырды хәм алдына қойылған аўқатты жеди. ²¹ Хызметшилери оған:

– Бул исиңизди қалай түсинсек болады? Бала тири ўақтында ораза тутып, жыладыңыз. Ал ол өлгеннен кейин, орныңыздан турып, аўқат жедиңиз, – деди.

²² Даўыт оларға былай деп жуўап берди:
– Аўа, бала тири ўақтында ораза туттым, жыладым. Себеби: «Ким биледи, Жаратқан Ийе маған мийримин түсирип, бала жасап кетер», – деп ойлаған едим. ²³ Бірақ енди бала өлди. Солай екен, ораза тутыўымның не кереги бар? Оны қайтара алар ма едим? Мен оның жанына бараман, бірақ ол мениң жаныма қайтып келмейди.

Сулайманның туўылыўы

²⁴ Даўыт ҳаялы Бат-Шебаны жубатты ҳәм жанына кирип, оның менен жатты. Бат-Шеба бир ул туўды ҳәм оның атын Сулайман деп қойды. Жаратқан Ийе баланы сүйгенликтен, ²⁵ Натан пайғамбарды оған жиберди. Натан Жаратқан Ийениң сөзи бойынша балаға Едидия, яғный «Жаратқан Ийениң сүйиклиси» деп ат қойды.

²⁶ Сол ўақытлары аммонлардың Рабба қаласына қарсы саўаш жүргизип атырған Йоаб патша сарайы жайласқан қорған қаланы қолға киргизди.

²⁷ Соңынан Йоаб Даўытқа хабаршылар жиберип былай деди: «Мен Рабба қаласына ҳүжим қылып, оның суў тармағын^h қолға киргиздим. ²⁸ Енди сиз қалған әскерлерди баслап келиң де, қаланы қоршап алып, оны қолға киргизиң. Егер қаланы мен басып алсам, қала мениң атым менен аталып кетер».

²⁹ Даўыт пүткил әскерлерин топлап, Рабба қаласына кетти ҳәм қалаға ҳүжим жасап, оны қолға киргизди. ³⁰ Даўыт аммон патшасының басындағы тажды алды. Ҳасыл таслар менен безелген, аўырлығы бир талантⁱ келетуғын алтын таж Даўыттың басына кийгизилди. Даўыт қаладан көп муғдарда олжа алып қайтты. ³¹ Ал сол жерде жасайтуғын халықты жарғы, шөккиш ҳәм балта менен жумыс ислеўге, гербиш таярлаўға мәжбүр етті. Даўыт аммон қалаларының ҳәммесинде усылай иследи. Соңынан ол пүткил әскерлери менен бирге Ерусалимге қайтып кетти.

13

Он үшінши бап Амнон ҳәм Тамара

¹ Даўыттың улы Абшаломның Тамара деген бир сулыў қарындасы бар еди. Даўыттың басқа бир улы Амнон Тамараны сүйип қалды. ² Амнон қарындасы Тамара^j себепли азап шегип, аўырып қалды. Себеби Тамара пәк қыз

^hСуў тармақ – сөзбе-сөз: суў қала.

ⁱБир талант – 34,5 кг.

^jАмнон қарындасы Тамара – Даўыттың туңғышы Амнонның анасы изреелли Ахиноам, ал Абшалом менен Тамараның анасы Гешур патшасы Талмайдың

болғанлықтан, Амнон үшін қызға бір нәрсе ислеу мүмкіншилигін табыу қыйын еді. ³ Бірақ Амнонның Йонадаб деген жорасы бар еді. Йонадаб Даўыттың әжағасы Шимеаның улы болып, ол жүдә хийлекер еді. ⁴ Бір күні Йонадаб Амноннан:

– Хәй, патшаның улы, неге күннен-күнге азып баратырсаң? Маған себебин айтпайсаң ба? – деп сорады.

Амнон оған:

– Туұысқаным Абшаломның қарындасы Тамараны сүйіп қалдым, – деп жууап берди.

⁵ Йонадаб оған:

– Төсекке жатып алып, өзінди аұырып атырғандай етип көрсет. Әкең сени көриу үшін келгенде, оған: «Аға, өтиниш, қарындасым Тамара келип, маған аұқат писирип берсин. Аұқатты көз алдымда писирсин, оны көрип, қолынан аұқат жейин», – деп айт, – деди.

⁶ Солай етип, Амнон төсекке жатып алып, өзін аұырып атырған етип көрсетти. Патша оны көриуге келгенде, Амнон патшаға: «Аға, өтиниш, қарындасым Тамара келип, көз алдымда бир-еки таба нан писирип берсин. Мен оның қолынан нан жейин», – деди.

⁷ Сонда Даўыт сарайда жасап атырған Тамараға: «Әжағаң Амнонның үйине барып, оған жейтуғын бир нәрсе писирип бер», – деп хабар жиберди. ⁸ Тамара әжағасы Амнонның үйине кетти. Ол төсекте жатырған еді. Тамара қамыр ийлеп, оның үйінде таба нан писирди. ⁹ Соңынан табаны алып, нанды Амнонның дастурхананына қойғанда, ол жегиси келмеді. Сонда Амнон үйдегилерге: «Қасымнан хәмме шығып кетсин», – деп буйырды. Хәмме шығып кетти. ¹⁰ Буннан кейин, Амнон Тамараға: «Аұқатты жататуғын бөлмеме алып кел, мен сениң қолыңнан аұқат жейин», – деди. Тамара өзи писирген нанларды әжағасы Амнонның жататуғын бөлмесине апарды.

¹¹ Жесин деп, Тамара нанды Амнонға жақынлатқанда, ол Тамараны услап алып:

– Қарындасым, кел, мениң менен жат, – деди.

¹² Бірақ Тамара оған былай деди:

– Яқ, әжаға, мениң намысыма тийме. Израилда бундай ис исленбейди. Бундай ақылсызлықты ислеме. ¹³ Усындай шерменделиктен кейин, мен қалай бас көтерип жүре аламан? Ал сен Израилдағы ақмақ адамлардың бири болып қаласаң. Өтинемен, патша менен сөйлес, ол сениң маған үйлениуіңе қарсы болмайды. ¹⁴ Деген менен, Амнон Тамараға қулақ салғысы келмеді. Ол қыздан күшлирек болғанлықтан, қызды зорлап, намысына тийди.

қызы Мааха еді (2 Самуел 3:2-3).

¹⁵ Соннан соң, Амнонның Тамараны жек көргенлиги соншелли, оның жек көриўшилиги бурын болған мухаббатынан да күшлирек еди. Амнон Тамараға:

– Тур, жоқ бол! – деди.

¹⁶ Тамара Амнонға:

– Яқ, мени куўыўың – бул биринши ислеген жаманлығыңнан да аўырырақ, – деди. Бирақ Амнон оған кулақ салғысы келмеди. ¹⁷ Амнон хызметши жигитин шақырып оған: «Мына биреўди бул жерден куўып жибер де, артынан қапыны жаўып тасла», – деди. ¹⁸ Жигит Тамараны сыртқа шығарып, изинше қапыны жаўды. Тамараның үстинде узын, жеңи де узын нағыслы кийим бар еди. Патшаның турмысқа шықпаған қызлары усылай кийинетуғын еди. ¹⁹ Тамара басына күл шашып, үстиндеги узын жеңли кийимин жыртып таслады. Ол қоллары менен басын услап, дад салып, еңиреўи менен кетти.

²⁰ Эжағасы Абшалом қызға: «Сениң менен бирге болған эжағаң Амнон ба еди? Енди сестинди шығарма, қарындасым. Ол сениң эжағаң-ғо. Бул ўақыяға қапа болма», – деди.

Солай етип, Тамара эжағасы Абшаломның үйинде жалғыз хэм муңлы жасады.

²¹ Даўыт патша болып өткенлер ҳаққында еситип, қатты ғәзепленди.

²² Абшалом Амнонға жақсы да, жаман да сөз айтпады. Өйткени ол қарындасы Тамараның намысына тийгени ушын, Амнонды жек көрип қалған еди.

Абшаломның Амнонды өлтириўи

²³ Еки жылдан кейин, Абшалом патшаның барлық улларын өзиниң қойын қырқтырып атырған жерге, Эфрайым қаласына жақын жердеги Баал-Хасорға шақырды. ²⁴ Абшалом патшаға келип:

– Мен қойларымды қырқтырып атырман. Өтинемен, өзиңиз де, хызметшилериңиз де мениң менен бирге сол жерге барсаңыз, – деди.

²⁵ Даўыт патша оған:

– Яқ, улым, егер бизлер хэмемиз барсақ, саған жүк боламыз, – деди.

Абшалом қатты жалынса да, патшаның барғысы келмеди, бирақ баласына пәтия берди.

²⁶ Сонда Абшалом патшаға:

– Онда эжағам Амнонның бизлер менен бирге барыўына рухсат бериң, – деди.

Патша оннан:

– Амнон неге сениң менен барыўы керек? – деп сорады. ²⁷ Бирақ Абшалом жалына бергеннен кейин, патша Амнонды хэм басқа улларының хэммесин оның менен бирге жиберди.

²⁸ Абшалом хызметшилерине былай деп буйырды: «Амноннан көз үзбеңлер! Ол шарап ишип, мәс болған ўақытта, мен сизлерге: „Амнонды өлтириң“, – деп айтаман. Сонда оны өлтириңлер. Қорқпаңлар! Сизлерге буйрықты мен берип атырман. Күшли хәм мәрт болыңлар!» ²⁹ Хызметшилер Абшаломның буйрығын орынлап, Амнонды өлтирди. Сонда патшаның басқа уллары ғашырларына минип, қашып кетти.

³⁰ Олар жолда киятырғанда, Даўытқа: «Абшалом патшаның барлық улларын өлтирипти, олардың бирде биреўи тири қалмапты», – деген хабар жетип келди. ³¹ Патша орнынан турды да, кийимлерин жыртып, өзін жерге таслады. Оның жанындағы барлық хызметшилери де кийимлерин жыртып.

³² Сонда Даўыттың әжағасы Шимеаның улы Йонадаб былай деди: «Тақсыр, хәмме улларымнан айырылып қалдым деп ойламаңыз. Тек Амнон өлди. Себеби ол қарындасы Тамараның намысына тийгеннен бери, Абшалом Амнонды өлтириўди ойлап жүрген еди. ³³ Сонлықтан тақсыр, хәмме улларыңыз өлди, деген хабардан тәшиўишленбең. Тек жалғыз Амнон ғана өлди».

³⁴ Сол арада Абшалом қашып кетти.

Гүзетши жигит төбешиктің батыс жолынан үлкен бир аламанның киятырғанын көрди. ³⁵ Йонадаб патшаға: «Әне, улларыңыз киятыр. Қулыңыздың айтқанындай болды», – деди. ³⁶ Ол айтып болар-болмастан, патшаның уллары жетип келди де, дад салып жылай баслады. Патша да, хызметшилери де қатты өкирип жылады.

³⁷ Ал Абшалом қашып, Гешур патшасы Аммихуд улы Талмайдың жанына барды. Даўыт улы Амнон ушын узақ ўақыт аза тутты. ³⁸ Гешурға қашқан Абшалом ол жерде үш жыл болды. ³⁹ Енди патша Даўыт Абшаломды сағына баслады. Себеби ол Амнонның өлимине жубаныш тапқан еди.

14

Он төртинши бап Абшаломның Ерусалимге қайтып келиўи

¹ Серуя улы Йоаб патшаның Абшаломды сағынып жүргенин билди. ² Ол биреўди жиберип, Теқоада жасайтуғын ақыллы бир хаялды алдырды. Йоаб хаялға: «Аза кийимлеринди кийип, өзинди аза тутып жүрген адам сыяқлы көрсет. Этир де жақпай, өзинди узақ ўақыттан бери өлини азалап жүрген сыяқлы тут. ³ Кейин патшаға барып, оған мениң усы сөзлеримди жеткиз», – деди де, Йоаб хаялға нелерди айтыў кереклигин үйретти.

⁴ Солай етип, теқоалы хаял патшаға барды. Ол патшаның алдында ет-бетинен жығылып, тәжим етип, патшаға:

– О, патша, маған жәрдем бериң, – деди.

⁵ Патша оннан:

– Не болды? – деп сорады.

Ҷаял патшаға былай деп жууап берди:

– Мен бир бахытсыз жесир ҳаялман. Күйеуим өлип қалды. ⁶ Шорыңыз болған мениң еки улым бар еди. Олар атызда төбелесип қалыпты. Оларды айыратуғын хеш ким болмағаннан соң, биреуи биреуин урып, өлтирип қойыпты. ⁷ Енди пүткил тийре шорыңыз болған маған қарсы шығып: «Тууысқанын өлтирген адамды бизлердин қолымызға бер. Тууысқанын өлтиргени ушын оны өлтирип, усылайынша мийрасхорды да жоқ қыламыз», – деп атыр. Солай етип, жер бетинде күйеуимниң атын хәм урпағын дауам еттиретуғын туяқ қалдырмау ушын, олар мениң ошағымдағы қалған шоқты да өширежақ.

⁸ Патша ҳаялға:

– Уйиңе қайта бер, бул исти сениң пайдана шешип беремен, – деди.

⁹ Сонда теқоалы ҳаял патшаға:

– Тақсыр! Бул уақыяға мен хәм мениң әкемниң хожалығы айыплы болсын. Патша хәм оның тахты айыпсыз болсын, – деди.

¹⁰ Патша ҳаялға:

– Биреу саған қарсы бир нәрсе десе, оны маған алып кел. Ол қайтып саған тиймейтуғын болады, – деди.

¹¹ Ҷаял патшаға:

– Олай болса, өш алыушы әменгерлер исин гүжитип, улымды өлтирип қоймауы ушын, патша, Қудайыңыз Жаратқан Ийе ҳақы ант ишсеңиз, – деди.

Патша ҳаялға:

– Тири Жаратқан Ийениң аты менен айтаман: улыңның бир тал шашы да түспейди, – деди.

¹² Ҷаял патшаға:

– Тақсыр, шорыңыз болған маған және бир сөз айтыуға рухсат берсеңиз, – деди.

– Айт, – деди патша.

¹³ Ҷаял сөзин дауам етип былай деди:

– Не ушын сиз Қудайдың халқына қарсы булай ислеп атырсыз? Патша, сиз усы гәпиңиз арқалы өзиңиз өзиңизди айыплап атырсыз. Өйткени өзиңиз қууғын қылған адамды қайтармай атырсыз. ¹⁴ Жерге төгилген сууды қайтып жыйнау мүмкин болмағаны сыяқлы, хәммемиз де дүньядан өтип кетемиз. Бирақ Қудай жанды набыт қылыуды қәлемейди. Ол қууғын қылынған адамның Өзинен узақ кетпеуи ушын шара излейди. ¹⁵ Халық мени қорқытқаны себепли, тақсырыма усыларды айтып бериу ушын келдим. Мен өзимше: «Патша менен сөйлесейин, бәлким, ол шорысының тилегин орынлар.

¹⁶ Сөзлеріме қулақ асып, мени хәм улымды өлтирмекши болып, Қудайдың берген мийрасынан айырыўды қәлегенлердиң қолынан қутқарар. ¹⁷ Сөйтип, тақсырымның сөзи мени тынышландырар», – деп ойладым. Себеби сиз, тақсыр, жақсы менен жаманды айырыўда Қудайдың периштеси сыяқлысыз. Сизге Қудайыңыз Жаратқан Ийе яр болсын!

¹⁸ Патша хаялға:

– Сеннен бир нәрсе сорайын, бирақ меннен хеш нәрсени жасырма, – деди.
Хаял патшаға:

– Сораң, тақсыр, – деп жуўап берди.

¹⁹ Патша хаялдан:

– Бул ислердиң хәммесинде Йоабтың қолы бар ма? – деп сорады.

Хаял патшаға былай деп жуўап берди:

– Тақсыр, алдыңызда ант ишип айтаман: сизден хеш нәрсени жасырыў мүмкин емес. Аўа, маған буйрық берген хәм шорыңызға усы сөзлердиң хәммесин үйреткен қулыңыз Йоаб болады. ²⁰ Жағдайды өзгертиў ушын, қулыңыз Йоаб буны ойлап тапқан еди. Тақсыр, сиз Қудайдың бир периштеси сыяқлы дана болып, елдеги ўақыялардың хәммесинен хабардарсыз.

²¹ Сонда патша Йоабты шақыртып, оған:

– Мейли, тилегиңди орынлайман. Барып, жас жигит Абшаломды қайтарып алып кел, – деди.

²² Йоаб ет-бетинен жерге жығылып, патшаға тәжим етти хәм оған миннетдаршылық билдирип:

– О, тақсыр, бүгин меннен кеўлиңиз толғанын билип турман. Себеби сиз қулыңыздың тилегин орынладыңыз, – деди.

²³ Соңынан Йоаб Гешурға барып, Абшаломды Ерусалимге алып келди.

²⁴ Бирақ патша: «Абшалом үйине кетсин, мениң алдыма келмесин», – деп буйрық берди. Сонлықтан Абшалом патшаны көрмей, өз үйине кетти.

²⁵ Пүткіл Израилда сын-сымбаты бойынша Абшалом сыяқлы мақтаўы артқан адам жоқ еди. Ол басынан аяғына шекем минсиз еди. ²⁶ Абшаломға шашы аўырлық қылатуғын болғанлықтан, ол хәр жылы шашын кестиретуғын еди. Ол шашын кестирген ўақытта өлшететуғын еди. Оның шашының аўырлығы патшалықтағы өлшем бирлиги бойынша өлшегенде, еки жүз шекел^k шығатуғын еди. ²⁷ Абшаломның үш улы хәм Тамара деген сулыў бир қызы бар еди.

²⁸ Абшалом Ерусалимде еки жыл жасаса да, патшаны көре алмады.

²⁹ Соңынан ол патшаға жиберий ушын Йоабты шақыртты. Бирақ Йоаб Абшаломға келиўди қәлемеди. Абшалом екинши рет шақыртты, бирақ

^kЕки жүз шекел – 2,5 кг.

Йоабтың және келгиси келмеді. ³⁰ Сонда Абшалом кулларына: «Минекей, Йоабтың арпа атызы меникинің жанында тұр. Барып, атызға от берің», – деді. Хызметшілер барып, Йоабтың атызына от берді.

³¹ Йоаб орнынан тұрды да, Абшаломның үйіне барып: – Кулларың не үшін атызыма от берді? – деп сорады.

³² Абшалом оған былай деді:

– Минекей, мен сени патшаның алдына жиберіуі үшін, усы жерге келиуіңди айтып, адам жоллаған едим. Сен арқалы патшаға: «Гешурдан не үшін келдим? Ол жерде қалғаным мен үшін жақсырақ болар еді», – деп айтпақшы едим. Енді мен патшаны көргім келеді. Егер айыпты болсам, мени өзі өлтирсин.

³³ Сонда Йоаб барып, Абшаломның сөзлерін патшаға жеткізді. Патша Абшаломды шақыртты. Абшалом патшаның алдына келді де, оның алдында ет-бетінен жерге жығылып, тәжим етті. Патша Абшаломды сүйді.

15

Он бесінші бап Абшаломның Дауытқа қарсы бас көтеріуі

¹ Буннан соң, Абшалом өзине бір сауаш арбасы, атлар хәм алдында жууырып жүретуғын елиуі адам таярлады. ² Ол азанда ерте турып, қала дәрұазасына баратуғын жол бойында туратуғын еді. Өз арзын тыңлатып, хұким шығартыу үшін патшаға келген хәр бир адамды шақырып алып, оннан: «Қай қаладансаң?» – деп сораитуғын еді. Сол адам Израилдың қайсы урыуынан келгенин айтатуғын еді.

³ Сонда Абшалом сол адамға: «Қара, сениң дауа исиң тууры хәм әдил. Бирақ патшаның жанында сени тыңлау үшін тайынланған хеш ким жоқ», – дейтуғын еді. ⁴ Соңынан: «Қэнекей, енді мени елге қазы қылып қойса, өз арзысы менен келген хәр бир адамның исин әдалатлық пенен шешер едим», – деп қосып қоятуғын еді. ⁵ Егер биреу Абшаломға тәжим етиуі үшін жақынласса, ол сол адамға қолын созатуғын хәм оны қушақлап, сүйетуғын еді. ⁶ Абшалом патшаға арыз қылып келген израиллылардың хәр бирине усылай қатнас жасайтуғын еді. Солай етип, ол израиллылардың кеулин өзине аудырып алды.

⁷ Арадан төрт жыл¹ өткеннен соң, Абшалом патшаға былай деді:

– Мениң Хебронға барып, Жаратқан Ийеге берген үәдемди орынлап келиуіме рухсат берсеңіз. ⁸ Себеби қулыңыз болған мен Арам үлкесіндеги Гешурда жасап атырғанымда: «Егер Жаратқан Ийе мени Ерусалимге

¹Төрт жыл – басқа нұсқада «қырқ жыл».

қайтарса, онда мен Хебронға барып, Оған сыйынаман», – деп ўәде берген едим.

⁹ Патша оған:

– Аман-есен кете бер, – деди.

Ол орнынан турып, Хебронға кетти. ¹⁰ Абшалом Израилдың пүткил урыўларына жасырын түрде хабаршылар жиберип, оларға: «Кәрнай даўысын еситиўден-ак: „Абшалом Хебронда патша болды“, – деп айтыңлар», – деди.

¹¹ Ерусалимнен мирәт етилген еки жүз адам болып өткен ўақыялардан бийхабар ҳалда, жақсы нийет пенен Абшаломға ерип кетти. ¹² Абшалом қурбанлық шалып атырып, Даўыттың мәсләхәтшиси гилолы Ахитофелди де Гило қаласынан алдыртты. Усылайынша қозғалаң күшейе берди. Өйткени Абшаломның изине ергенлердиң саны көбейип атырған еди.

Даўыттың Ерусалимнен қашыўы

¹³ Бир хабаршы Даўытқа келип: «Израиллылардың кеўли Абшаломға аўып кетти», – деди. ¹⁴ Сонда Даўыт Ерусалимде өзи менен бирге болған барлық хызметшилерине:

– Турыңлар, қашайық! Болмаса, Абшаломнан қашып қутыла алмайсыз. Дәрхал кетип қалмасақ, Абшалом изимизден тез жетип алып, бәлеге дуўшар етер, қаланы да қылыштан өткерер, – деди.

¹⁵ Патшаның хызметшилери:

– Тақсыр, сиз қандай қарарға келсеңиз, бизлер орынлаўға таярмыз, – деп жуўап берди.

¹⁶ Солай етип, патша пүткил сарай халқын изине ертип, жолға шықты. Ал сарайға қарап турыўы ушын, он тоқалын сол жерде қалдырды. ¹⁷ Патша хәм оның изине ерген пүткил халық қаланың ең шетиндеги үйдиң жанына келип, тоқтады. ¹⁸ Сол жерден баслап, барлық хызметшилери, керетлер менен пелетлерден алынған тән сақшылар хәм Гаттан өзине ерип келген гатлы алты жүз әскер патшаның алдынан жүрип өтти.

¹⁹ Патша гатлы Иттайға былай деди:

– Неге сен де бизлер менен киятырсаң? Изиңе қайтып, жаңа патша менен қал. Өйткени сен ўатаныңнан куўылған бир жат еллисең. ²⁰ Сен кеше келгенсең. Бүгин қай жерге барарымды өзим билмей турып, сени де сергиздан қылайын ба? Изге қайт, әскерлеринди де өзиң менен алып қайт. Қудайдың сүйиспеншилиги хәм садықлығы саған яр болсын!

²¹ Бирақ Иттай патшаға:

– Тақсыр, тири Жаратқан Ийе хақы алдыңызда ант ишип айтаман: өлим ушын болса да, өмир ушын болса да, сиз қай жерде болсаңыз, қулығы болған мен де сол жерде боламан, – деп жуўап берди.

²² Даўыт Иттайға:

– Яқшы, онда алдыға өтип, жүре бер, – деди.

Солай етип, гатлы Иттай хәм оның жанындағы хәмме адамлар бала-шағалары менен бирге жолын даўам етти. ²³ Халық кетип баратырғанда, этираптағы пүткил ел зар-зар жыласты. Патша Кидрон сайынан өтти. Пүткил халық шөлистанлыққа қарай жол алды.

²⁴ Руўханий Садок пенен Қудайдың Келисим сандығын көтерген лебийлилер де сол жерде еди. Олар Қудайдың сандығын жерге қойды. Пүткил халық қаладан шығып болғанша, руўханий Абиятар төбешикке көтерилип, оларды күтип турды.

²⁵ Соңынан патша Садокқа былай деди: «Қудайдың сандығын қалаға қайтарып алып бар. Егер Жаратқан Ийениң маған мийрими түскен болса, Ол мени изиме қайтарып, сандықты хәм сандық туратуғын орынды маған көрсетер. ²⁶ Егер Ол маған: „Саған кеўлим толмады“, – десе, онда мен таярман. Ол маған мақул көргенин ислесин». ²⁷ Патша сөзин даўам етип, руўханий Садокқа былай деди: «Жағдайды көрип турған жоқсаң ба? Улың Ахимаасты хәм Абиятардың улы Йонатанды жаныңа ал да, Абиятар менен бирге аман-есен қалаға қайт. ²⁸ Сизлерден анық бир хабар алмағанымша, мен Иордан тегислигинде, дәрьяның өткелинде күтип тураман».

²⁹ Солай етип, Садок пенен Абиятар Қудайдың сандығын Ерусалимге қайтарып апарып, сол жерде қалды. ³⁰ Ал Даўыт болса, жылап-еңиреп Зәйтүн таўына көтериле берди. Ол басын орап алып, жалаң аяқ кетип баратыр еди. Оның жанындағы адамлардың хәммеси де басларын орап алып, жылап-еңиреп таўға шығып баратыр еди.

³¹ Сол арада биреу Даўытқа: «Ахитофел де Абшаломның тәрәпин алған тил бириктириўшилер арасында екен», – деп хабарлады.

Сонда Даўыт: «О, Жаратқан Ийе, Ахитофелдің кеңесин жоққа шығара гөр!» – деп дуға етти.

³² Даўыт Қудайға сыйынатуғын таўдың төбесине жетип барғанда, Арк тийресинен болған Хушай кийими жыртылған, басына топырақ шашылған халда оны қарсы алды. ³³ Даўыт оған былай деди: «Мениң менен бирге кетсең, маған жүк боласаң. ³⁴ Егер қалаға қайтып барсаң, Абшаломға: „Хәй патша, сизиң қулыңыз болмақшыман. Бурын әкеңизге қандай хызмет еткен болсам, сизге де солай хызмет етемен“, – деп айтарсаң. Усылай сен Ахитофелдің мәсләхәтин мениң ушын босқа шығарсаң. ³⁵ Руўханийлер Садок пенен Абиятар сол жерде сениң менен бирге болады. Патшаның сарайында еситкенлериңнің хәммесинен оларды хабардар етип тур. ³⁶ Садоктың улы Ахимаас пенен Абиятардың улы Йонатан да сол жерде. Еситкенлериңнің хәммесин олар арқалы маған жеткерип турасаң».

³⁷ Солай етип, Даўыттың достысы Хушай Ерусалимге кетти. Сол ўақытта Абшалом да Ерусалимге кирип киятырған еди.

16

Он алтыншы бап Даўыт хәм Сиба

¹ Даўыт таўдың төбесинен арман қарай бираз түскенде, Мефибошеттиң хызметшиси Сиба қосақланған еки ешекке еки жүз нан, кептирип нығызланған кишмиштен жүз дана, таза пискен мийўеден жүз дана хәм бир мес шарап жүклеп, Даўыттың алдынан шықты. ² Патша Сибадан:

– Буларды не ушын алып келдин? – деп сорады.

Сиба оған:

– Ешеклер патша хожалығындағылардың миниўи ушын, нан менен таза мийўелер хызметшилериниздиң жеўи ушын, ал шарап шөлде халдан тайғанлардың ишиўи ушын, – деп жуўап берди.

³ Патша оннан:

– Мырзаң Шаулдың ақлығы қаяқта? – деп сорады.

Сиба оған:

– Мефибошет Ерусалимде қалды. Себеби ол: «Израил халқы бүгин атамның патшалығын маған қайтарып береди», – деп айтып атыр, – деп жуўап берди.

⁴ Сонда патша оған:

– Мефибошеттиң хәмме нәрсеси сеники болады, – деди.

Сиба патшаға тәжим етип:

– Қуллық, тақсыр! Маған бәрқулла кеўлиңиз толғай! – деди.

Даўыт хәм Шимей

⁵ Даўыт патша Бахуримге жетип барғанда, Шаулдың тийресинен болған Гераның улы Шимей ғарғаныўы менен оның алдынан шықты. ⁶ Пүткил әскерлери хәм мәрт жаўынгерлери Даўыт патшаның оң хәм шеп жағында турғанына қарамастан, Шимей Даўытқа хәм оның хызметшилерине тас ылақтырды. ⁷ Шимей былай деп ғарғанды: «Жоқ бол, кет. Хәй, қанхор, оңбаған адам! ⁸ Сен орнына патша болған Шаулдың үй-ишинде төгилген қанлардың қунын Жаратқан Ийе сеннен өндирип атыр. Ол патшалықты улың Абшаломға берди. Сен қанхор болғаның ушын, бул бәлеге жолықтың».

⁹ Серуя улы Абишай патшаға:

– Бул өли көпек неге тақсырымды ғарғайды екен? Рухсат берин, басын үзип таслайын, – деди.

¹⁰ Бирақ патша оған:

– Хәй Серуя уллары, буның менен сизлердиң жумысыңыз болмасын!

Жаратқан Ийе оған: «Даўытты ғарға», – дегени ушын ғарғап атырған болса, ким оннан: «Неге булай ислеп атырсаң?» – деп сорай алады? – деди.

¹¹ Кейин Даўыт Абишайға хәм хызметшилерине былай деди: «Өз улым мени өлтирмекши болып турғанда, мына беняминли оннан бетерин ислемей ме? Оны тынышына қойыңлар, ғарғай берсин. Өйткени буны оған Жаратқан Ийе айтқан. ¹² Бәлким, Жаратқан Ийе мениң хорланып атырғанымды көрип, бүгинги ғарғыслар орнына жақсылық қайтарар».

¹³ Даўыт адамлары менен бирге жолын даўам етти. Ал Шимей Даўыттың қапталында, таўдың жанбаўырында жүриўи менен оны ғарғап, тас атып, топырақ шашты. ¹⁴ Иордан дәрьясындағы өткелге шаршап жеткен патша хәм оның жанындағы халық сол жерде дем алды.

Хушай менен Ахитофелдің кеңеслери

¹⁵ Сол арада Абшалом хәм оның израиллы пүткил тәрәпдарлары Ерусалимге келди. Ахитофел де Абшалом менен бирге еди. ¹⁶ Сонда Даўыттың достысы Арк тийресинен болған Хушай Абшаломның жанына барып:

– Жасасын патша! Жасасын патша! – деп бақырды.

¹⁷ Абшалом Хушайдан:

– Достыңа садықлығың усы ма? Не ушын достың менен кетпедиң? – деп сорады.

¹⁸ Хушай оған былай деп жуўап берди:

– Яқ, мен Жаратқан Ийениң, мына халықтың хәм пүткил израиллылардың таңлаған адамы тәрәпинде болып, оның жанында қаламан. ¹⁹ Енди мен Даўыттың улы Абшаломнан басқа кимге хызмет қыламан? Әкеңизге қалай хызмет еткен болсам, сизге де солай хызмет етемен.

²⁰ Сонда Абшалом Ахитофелге қарап:

– Не ислейик, бизлерге кеңес бер, – деди.

²¹ Ахитофел Абшаломға:

– Сарайға қарап турыўы ушын, әкеңнің таслап кеткен тоқаллары менен жат. Сонда пүткил Израил әкеңиздің сизди жек көрип қалғанын биледи хәм сизди қоллаўшылардың хәммеси және де күшке минеди.

²² Солай етип, сарайдың үшегине Абшалом ушын бир шатыр қурылды. Ол пүткил израиллылардың көз алдында әкесиниң тоқаллары менен жатып шықты.

²³ Сол ўақытлары Ахитофел берген кеңеслер Қудай тәрәпинен берилген кеңеслер деп саналатуғын еди. Ахитофелдің хәр бир кеңеси Даўыт ушын да, Абшалом ушын да усындай еди.

Он жетинши бап Хушайдың Ахитофелдин кеңесин бузыуы

¹ Ахитофел Абшаломға және былай деди: «Рухсат берсеңиз, он еки мың адамды сайлап алып, бүгін түнде кетип, Даўыттың изине түсейин. ² Хәзир Даўыт шаршап, җалдан тайған ўақытта, оған хўжим етип, көзин қорқытсам, қасындағылар қашып кетеди. Сонда мен Даўыт патшаның бир өзін өлтиремен. ³ Соңынан пўткил халықты сизге қайтарып алып келемен. Халықтың сизге қайтыуы сиз өлтирмекши болып атырған адамның өлимине байланыслы. Солай етип, пўткил халық зыян көрмейди». ⁴ Бул кеңес Абшаломға да, пўткил Израил ақсақалларына да унап қалды.

⁵ Бирақ Абшалом: «Арк тийресинен болған Хушайды да шақырың. Ол не дер екен, еситейик», – деди. ⁶ Хушай келгенде, Абшалом оған Ахитофелдин қандай кеңес бергени туўралы айтып берди. Соңынан ол Хушайдан:

– Оның кеңеси бойынша ис тутайын ба? Болмаса, сен кеңес бер, – деп сорады.

⁷ Хушай Абшаломға былай жуўап берди:

– Ахитофелдин бул ретте берген кеңеси жақсы емес. ⁸ Әкеңиздин хәм оның адамларының мәрт жаўынгерлер екенин билесиз. Олар далада балаларынан айырылған айыў сыяқлы ғәзепли. Буның үстине, әкеңиз тәжирийбели жаўынгер, ол түнди әскерлер жанында өткермейди. ⁹ Бул ўақытта ол ўңгирлердин биринде ямаса бир жерде жасырынып жүрген болса керек. Егер ол әскерлеримизге биринши болып хўжим жасаса, ол ҳаққында еситкен хәр бир адам: «Абшаломға ергенлер қырғынға ушырапты», – деп айтады.

¹⁰ Сонда жүрекleri арысланның жүрегиндей болған мәртлердин де қорқыныштан жүрекleri суўлайды. Себеби әкеңиздин батырлығын хәм оның қасындағылардың мәртлигин пўткил Израил биледи. ¹¹ Сонлықтан сизге айтатуғын кеңесим мынаў: Даннан Беер-Шебаға шекемги, теңиз жағасындағы кум сыяқлы сан-санақсыз болған пўткил израиллыларды этирапыңызға топлаң. Сиз өзиңиз де саўашқа шығың. ¹² Сонда бизлер жасырынған жерлериниң биринде Даўытқа хўжим қылып, жер бетине түскен шық киби үстине бастырып барамыз. Даўытты да, оның жанындағылардың хеш бирин де тири қалдырмаймыз. ¹³ Егер ол бир қаланы паналаса, онда пўткил израиллылар сол қалаға арқанлар алып барады. Қаланы бир тасы қалмағанша, ойпатлыққа қарай тартып қулатып, жоқ қыламыз.

¹⁴ Абшалом хәм пўткил израиллылар: «Хушайдың кеңеси Ахитофелдин кеңесинен жақсырақ», – деди. Себеби Жаратқан Ийе Абшаломды апатқа ушыратыў ушын, Ахитофелдин жақсы кеңесин жоққа шығарыўды шешип қойған еди.

¹⁵ Хушай руўханийлер Садоқ пенен Абиятарға Ахитофелдин Абшалом менен Израил ақсақалларына берген кеңеси хәм өзиниң оларға берген кеңеси

тууралы айтып берди. ¹⁶ Соңынан оларға: «Сизлер мына хабарды Даўытқа тез жеткизиң: бул түнди Иордан тегислигинде, дәрьяның өткелинде өткизбесин. Тез арғы тәрәпке өтсин. Болмаса, патшаның өзи де, жанындағылар да толық қырылып кетеди», – деди.

¹⁷ Сол ўақытлары қалада көринбеў ушын, Йонатан менен Ахимаас қала сыртындағы Рогел булағы жанында күтип туратуғын еди. Бир шоры қыз барып, оларға болып өткенлерди хабарлап туратуғын, ал олар еситкенлерин Даўыт патшаға жеткизип туратуғын еди. ¹⁸ Бирақ бир өспирим оларды көрип қалып, Абшаломға хабарлады. Сонда Йонатан менен Ахимаас асығыс ол жерден кетип, Бахуримдеги бир адамның үйине келди. Үйдиң хәўлисінде бир қудық бар еди. Йонатан менен Ахимаас сол қудыққа жасырынды. ¹⁹ Сол адамның хаялы бир жапқыш алып, қудықтың аўзын жаўып қойып, хеш нәрсе сезилмеўи ушын, оның үстине масақларды жайып таслады. ²⁰ Абшаломның хызметшилери үйге, хаялдың жанына келип, оннан:

– Ахимаас пенен Йонатан қай жерде? – деп сорады.

Хаял оларға:

– Өзектиң арғы тәрәпине өтип кетти, – деп жуўап берди.

Абшаломның хызметшилери оларды излеп кетти, бирақ таба алмай, Ерусалимге қайтты.

²¹ Адамлар кеткеннен кейин, Ахимаас пенен Йонатан қудықтан шықты да, болып өткен ўақыяларды хабарлаў ушын, Даўыт патшаға кетти. Олар Даўытқа барып: «Қәне, хәзир-ақ дәрьяны кесип өтиңлер», – деди хәм Ахитофелдиң оған қарсы қандай кеңес бергенлигин айтып берди. ²² Даўыт сол ўақытта-ақ пүткил адамлары менен бирге Иордан дәрьясын кесип өтти. Таң атқанда, Иордан дәрьясын кесип өтпеген бирде бир адам қалмады.

²³ Ахитофел өзи берген кеңестиң иске аспағанын көргенде, ешегин ертлеп, оған минди де, өз қаласына, өз үйине қайтып кетти. Ол үй-ишине ўәсиятнама қалдырғаннан соң, асылып өлди. Оның денеси әкесиниң қәбирине қойылды.

²⁴ Даўыт Маханайымға барған ўақытта, Абшалом хәм оның жанындағы Израил әскерлери Иордан дәрьясын кесип өтип атырған еди. ²⁵ Абшалом Йоабтың орнына Амасаны сәркәрда етип тайынлады. Амаса израиллы^m Итраныңⁿ улы болып, анасының аты Абигайыл еди. Абигайыл Серуяның сиңлиси болып, олар Нахаш деген адамның қызлары еди. Серуя болса, Йоабтың анасы еди. ²⁶ Абшалом хәм Израил әскерлери Гилад жерине орда құрды.

²⁷ Даўыт Маханайымға барғанда, аммонлардың Рабба қаласынан болған

^mизраиллы – басқа нусқа хәм 1- шеж 2:17да «исмайыллы».

ⁿИтра – ямаса «Етер».

Нахаш улы Шобий, ло-дебарлы Аммиел улы Махир хәм Рогелимнен болған гиладлы Барзиллай ²⁸ Даўытқа көрпе-төсеклер, қырмалар хәм ылай ыдыслар алып келди. Және де, Даўыт хәм оның жанындағылардың жеуи ушын бийдай, арпа, ун, тары, ақ лобия, қызыл лобия, қуўырмаш, ²⁹ пал, май, қой хәм малдың сүтинен алынған сыр алып келди. Себеби олар: «Халық шөлде аш, қалдан тайған хәм шөллеген болса керек», – деп ойлаған еди.

18

Он сегизинши бап Абшаломның өлими

¹ Даўыт өзиниң жанындағы әскерлерин бир жерге топлап, көзден өткерди хәм олардың үстинен мыңбасылар менен жүзбасылар қойды. ² Соңынан оларды Серуя улы Йоабтың, оның иниси Абишайдың хәм гатлы Иттайдың басшылығында үш топарға бөлип атландырды. Патша әскерлерге:

– Мен де сизлер менен бирге бараман, – деди.

³ Бирақ әскерлер:

– Илтимас, сиз бизлер менен бирге бармаң. Егер бизлердиң қашыуымызға туўра келсе де, олар бизлерге дыққат аўдармайды, хәтте, ярымымыз өлип кетсек те, олар бизлерге дыққат аўдармайды. Сиз бизлердиң он мыңымызға турасыз. Сонлықтан сизиң бизлерге қалада турып жәрдем бергениңиз жақсырақ, – деп жуўап берди.

⁴ Патша оларға:

– Сизлер нени макул көрсеңиз, соны ислеймен, – деди.

Адамлар жүзлик хәм мыңлық топарларға бөлинип, қаладан шығып баратырғанда, патша дәрўаза жанында турған еди. ⁵ Патша Йоаб, Абишай хәм Иттайға: «Мениң хұрметим ушын жигитке, Абшаломға зыян тийгизбеңлер», – деп буйырды. Хәмме әскерлер патшаның әскербасыларға Абшаломға байланысly берген буйрығын еситти.

⁶ Даўыттың әскерлери израиллылар менен урысыу ушын урыс майданына шықты. Саўаш Эфрайым тоғайында болды. ⁷ Израил әскерлери Даўыттың әскерлеринен жеңилип қалды. Ол жерде үлкен қырғын болып, сол күни жигирма мың адам өлди. ⁸ Саўаш хәмме жерге жайылды. Сол күни тоғайдағы қәуипли жағдайларға жолығып өлгенлердиң саны қылыштан өлгенлердиң санынан көбирек еди.

⁹ Абшалом аңсызда Даўыттың адамларына дус келип қалды. Ол ғашырға минген еди. Ғашыр үлкен бир емен ағашының қалың шақалары астынан өтип баратырғанда, Абшаломның басы шақалар арасына кирип, илинип қалды. Ғашыр жолын даўам етип кете берди, ал Абшалом терекке илиниўи менен, салбырап қалды. ¹⁰ Сонда бир адам буны көрип қалып, Йоабқа:

– Мен Абшаломның бир емен ағашына илинип, салбырап қалғанын көрдим,
– деп хабарлады.

¹¹ Йоаб хабар берген адамға:

– Әнеқалас, оны көрген болсаң, неге жерге қулатып өлтирмедің? Саған он шекел гүмис пенен бир қайыс саўға етер едим, – деди.

¹² Бирақ сол адам оған былай деп жуўап берди:

– Егер қолыма мың шекел гүмис санап услатқаныңызда да, патшаның улына қол көтермеген болар едим. Себеби патшаның сизге, Абишайға хәм Иттайға: «Мениң хұрметим ушын жигитти, Абшаломды сақлап қалыңлар», – деп буйрық бергенин еситтик. ¹³ Егер мен жанымды қәтерге қойып, Абшаломды өлтиргенимде, бул исим патшаға билинбей қалмас еди. Сиз де мени жақламаған болар едиңиз.

¹⁴ Сонда Йоаб сол адамға:

– Бүйтип, сениң менен ўақытты босқа өткермейиң, – деп, қолына үш найза алып барып, емен ағашына илинип, еле тири турған Абшаломның жүрегине қадады. ¹⁵ Соңынан Йоабтың он нөкер жигити Абшаломды қоршап алып, оны өлтирди.

¹⁶ Соннан кейин Йоаб саўашты тоқтатыў ушын кәрнай шерттиргенде, әскерлер израиллыларды қуўыўды тоқтатып, изине қайтты. ¹⁷ Йоабтың әскерлери Абшаломды түсирип алды да, тоғайдағы бир терең шуқырға таслады. Шуқырдың үстине үлкен тасларды үйди. Пүткил израиллылар үйлерине қарай қашып кетти.

¹⁸ Абшалом тири ўақтында: «Атымды есте қалдыратуғын бирде бир улым жоқ», – деп Патша ойпатлығына бир естелик орнатып, оған өзиниң атын берген еди. Бул естелик хәзир де «Абшаломның естелиги» деп аталады.

Даўыттың аза тутыўы

¹⁹ Садоқ улы Ахимаас Йоабқа:

– Рухсат бер, жуўырып барып, патшаға Жаратқан Ийениң оны душпанларынан қутқарғанын хабарлайын, – деди.

²⁰ Йоаб оған:

– Яқ, бүгин хабарды сен жеткизбейсең. Басқа ўақытта хабар жеткизерсең, бирақ бүгин емес. Өйткени патшаның улы өлди, – деди.

²¹ Соңынан Йоаб бир кушлы адамға: «Сен барып, көргенлеринди патшаға жеткиз», – деди. Кушлы адам Йоабтың алдында тәжим етти де, жуўырып кетти.

²² Бирақ Садоқ улы Ахимаас және:

– Не болса болсын, рухсат бер, мен де кушлының изинен жуўырайын, – деди.

Йоаб оған:

– Улым, неге жуўырып барғың келип қалды? Бул хабар ушын саған сүйинши бермейди-ғо, – деди.

²³ Деген менен, Ахимаас:

– Не болса, сол болсын, жуўырып бараман, – деди.

Сонда Йоаб:

– Мейли, жуўырсаң, жуўыр, – деди.

Соллай етип, Ахимаас тегислик бойлап жуўырып, кушлыдан озып кетти.

²⁴ Сол ўақытта Даўыт қаланың ишки хәм сыртқы дәрўазаларының арасында отыр еди. Гүзетши дийўал жанындағы дәрўазаның төбесине шықты. Ол этирапқа көз жиберип, бир адамның жуўырып киятырғанын көрди.

²⁵ Гүзетши бақырып, буны патшаға хабарлады.

Патша оған: «Егер тек бир адам киятырған болса, демек, оның жақсы хабар алып киятырғаны», – деди.

Сол адам кем-кемнен жақынласып келе берди. ²⁶ Гүзетши басқа бир адамның да жуўырып киятырғанын көрип, дәрўаза қараўылына: «Әне, және бир адам жуўырып киятыр», – деп бақырды. Сонда патша: «Ол да жақсы хабар алып киятыр», – деди.

²⁷ Гүзетши:

– Бириншисиниң жуўырғанын Садоқ улы Ахимаастың жуўырғанына уқсатып турман, – деди.

Патша оған:

– Ахимаас жақсы адам. Ол жақсы хабар алып келеди, – деп жуўап берди.

²⁸ Сол ўақытта Ахимаас бәлент даўыс пенен патшаға: «Тынышлық», – деп бақырды. Соңынан патшаның алдында ет-бетинен жерге жығылып, тәжим етип: «Тақсырыма қол көтергенлерди тәслим еткен Қудайыңыз Жаратқан Ийеге алғыс-мақтаўлар болсын!» – деди.

²⁹ Патша оннан:

– Абшалом жигит аман ба? – деп сорады.

Ахимаас патшаға:

– Йоаб патшаның хызметшиси болған кушлы адам менен мени бул жерге жиберген ўақтында, үлкен бир ала-сапыран болып атырған еди. Бирақ не болғанын билмеймен, – деп жуўап берди.

³⁰ Патша оған:

– Шетке шығып, бул жерде тур, – деди.

Ахимаас шетке шығып турды. ³¹ Сол ўақытта кушлы адам да жетип келип:

– Тақсыр, хош хабар! Бүгин Жаратқан Ийе сизге қарсы бас көтергенлердиң хәммесиниң қолынан сизди қутқарды, – деди.

³² Патша кушлыдан:

– Абшалом жигит аман ба? – деп сорады.

Кушлы патшаға:

– Тақсыр! Душпанларыңыздың хәм жаман нийет пенен сизге қарсы бас көтергенлердің хәммесинің ақыры бул жигиттің ақыры сыяқлы болсын! – деп жууап берди.

³³ Патша албырап қалды. Ол дәрұаза үстиндеги бөлмеге шығып, жылады. Ол шығып баратырып: «Ўах, улым Абшалом! Ўах, улым, улым Абшалом! Улым, сениң орныңа мен өлсем болмас па еди! Ўах, улым, улым Абшалом! – деп зарлап жылар еди.

19

Он тоғызыншы бап Йоабтың Даўытқа кейип, ескертиўи

¹ Йоабқа: «Даўыт патша Абшалом ушын жылап, аза тутып атыр», – деп хабарлады.

² Сол күнги жеңис әскерлер ушын азаға айланды. Себеби олар патшаның улы ушын аза тутып атырғанын еситкен еди. ³ Сол күни әскерлер қалаға саўаштан қашқан адамлар сыяқлы уялып кирди. ⁴ Ал патша болса, бетин басып, бәлент даўыс пенен: «Ўах, улым, Абшалом! Абшалом, улым, улым!» – деп бақырып отырған еди.

⁵ Йоаб патша отырған үйге барып, оған былай деди: «Бүгин сизиң жаныңызды, ул-қызларыңыздың жанларын, хаялларыңыздың жанларын қутқарған адамлардың хәммесин уятқа қойдыңыз. ⁶ Өйткени сиз өзиңизди жек көргенлерди жақсы көрип, өзиңизди жақсы көргенлерди жек көресиз. Бүгин сиз әскербасылардың хәм хызметшилердің өзиңиз ушын хеш нәрсеге арзымайтуғынын көрсеттиңиз. Аўа, егер Абшалом тири қалып, хәммемиз өлип кеткенде, сиз ушын жақсы болатуғынын мен бүгин аңлап жеттим.

⁷ Енди сыртқа шығып, адамларыңызды жигерлендириң! Жаратқан Йиениң аты менен ант ишемен: егер шықпасаңыз, бүгин түнде сизиң қасыңызда бирде бир адам қалмайды. Бул жаслығыңыздан усы күнге шекем басыңызға түскен апатлардың ишиндеги ең жаманы болады».

⁸ Сонда патша қала дәрұазасының алдына шығып отырды. Пүткил әскерлерге: «Патша қала дәрұазасының алдына келип отырды», – деген хабар жеткенде, олар да патшаның жанына келди.

Даўыттың Ерусалимге қайтыўы

Сол ўақытта Абшаломның жанындағы израиллылар үйлерине қашып кеткен еди. ⁹ Израилдың хәмме урыўларынан болған адамлар бир-бири менен тартысып былай дести: «Патша бизлерди душпанларымыздың қолынан

қутқарды. Бизлерди филистлердің қолынан қутқарған да сол еді. Ал енді болса, ол Абшалом себепсіз елден қашып кетті. ¹⁰ Бизлерге басшы болыуы үшін майлағанмыз Абшалом болса, сауашта өлді. Солай екен, енді неге Дауыт патшаны қайтарып алып келиуге асықпай атырмыз?»

¹¹ Дауыт патша руханийлер Садоқ пенен Абиятарға былай деп хабар жиберді: «Яхуда ақсақалларына былай деп айтыңдар: „Пүткіл израиллылардың патшаны өз сарайына қайтарыуы хақында айтқан сөзлери мениң қулағыма жетіп келді. Ал сизлер неге патшаны қайтарыуда соңғылар болмақшысыз? ¹² Сизлер мениң туысқанларымсыз – өз сүйегім хәм өз етімсіз. Неге сизлер патшаны өз сарайына қайтарыуда ең соңғылар болмақшысыз?“ ¹³ Амасаға да былай деп айтыңдар: „Сен мениң туысқанымсаң – өз сүйегім хәм өз етімсең. Егер мен сени Йоабтың орнына мәңгиге сәркәрда етип қоймасам, Қудай мени жазалаған үстине жазаласын!“»

¹⁴ Солай етип, Дауыт пүткіл яхудалыларды өзине толық аўдырып алды. Яхудалылар патшаға: «Пүткіл адамларыңыз бенен қайтып келиң», – деп хабар жиберді. ¹⁵ Патша қайтып, Иордан дәрьясына барды. Яхуда халқы патшаны күтип алып, Иордан дәрьясынан өткізиуі үшін Гилгалға келді.

¹⁶ Бахуримнен беняминли Гера улы Шимей де Дауыт патшаны күтип алыу үшін, яхудалылар менен бирге асығыс жолға шықты. ¹⁷ Оның жанында Бенямин урыуынан мың адам бар еді. Шаулдың үйиниң хызметшиси Сиба да он бес улы хәм жигирма қулы менен бирге Иордан дәрьясына, патшаның жанына жетіп келді. ¹⁸ Олар патшаның үй-ишин дәрьядан өткеріуі хәм оның тилегин орынлау үшін патшаның жанына келді. Патша дәрьяны кесіп өтпекши болып турғанда, Гера улы Шимей патшаның алдына жығылып, ¹⁹ оған былай деди: «Тақсыр, мени айыпкер санамаңыз. Сиз Ерусалимнен шыққан күниңизде ислеген жаманлығымды кеулиңизде сақламай, ұмытып жиберің. ²⁰ Қулыңыз болған мен қандай гүна ислегенімди билемен. Сонлықтан тақсырымды қарсы алыу үшін, пүткіл Юсуп урыуынан биринши болып мен келдим».

²¹ Сонда Серуя улы Абишай: «Жаратқан Ийениң майлаған адамын ғарғағаны үшін, Шимей өлиуі тийис», – деди.

²² Бирақ Дауыт оған: «Хәй, Серуяның уллары, бул сизлердің жұмысыңыз емес. Бүгин сизлер неге маған қарсы шығып атырсыз? Израилда бүгин бирде бир адам өлтирилмейди! Мен өзимниң Израилдың патшасы екенімди билмеймен бе?!» – деди. ²³ Соңынан ол ант ишип, Шимейге: «Сен өлмейсең!» – деди.

²⁴ Шаулдың ақлығы Мефибошет те патшаны күтип алыу үшін шыққан еді. Ол патша кеткен күннен баслап, аман-есен ізге қайтқан күнине шекем аяқларын да, кийимлерин де жууғаған, сақалын да алмаған еді.

²⁵ Мефибошет патшаны күтип алыу үшін Ерусалимнен келгенде, патша оннан:

– Мефибошет, сен неге мениң менен бирге кетпедиң? – деп сорады.

²⁶ Мефибошет патшаға былай деп жууап берди:

– Тақсыр, қулыңыз болған мен майып болғаным себепли, қулым Сибаға: «Ешекте ертле, мен оған минип, патша менен бирге кетемен», – дедим. Бірақ ол мени алдады. ²⁷ Тақсыр, сизиң алдыңызда ол маған жала жапты. Бірақ сиз, тақсыр, Қудайдың периштеси сыяқлысыз. Сиз нени мақул көрсеңиз, соны ислең. ²⁸ Себеби тақсырым, сизиң алдыңызда әкемнің урпақтарының хәммеси өз өлимин күтип жүргенинде, сиз қулыңыз болған мени дастурханыңыздан аўқат жейтуғынлар арасына отырғыздыңыз. Сизден буннан артық бир нәрсе сорауға не хақым бар, о, патша?!

²⁹ Патша оған:

– Өз ислериң хаққында гәпти балалатыўдың не хәжети бар? Саған айтатуғыным мынау: Сиба менен екеўиңиз жерлерди бөлисип алың, – деди.

³⁰ Бірақ Мефибошет патшаға:

– Тақсырым сарайына аман-саў қайтып келген екен, енди барлық жерлерди Сиба ала ғойсын, – деп жууап берди.

³¹ Гиладлы Барзиллай да Иордан дәрьясын кесип өтиўде патшаға жолдас болып, оны шығарып салыу үшін, Рогелимнен келген еди. ³² Барзиллай оғада қартайған болып, сексен жасқа шыққан еди. Ол жүдә бай адам болғанлықтан, патша Маханайымда болған ўақытта, патшаны азық-аўқат пенен тәмийинлеп турған еди. ³³ Патша Барзиллайға:

– Мениң менен бирге дәрьяны кесип өт. Ерусалимде мен сени азық-аўқат пенен тәмийинлеймен, – деди.

³⁴ Бірақ Барзиллай патшаға былай деп жууап берди:

– Сиз бенен Ерусалимге кететуғындай, қанша өмирим қалды дейсиз? ³⁵ Мен хәзир сексен жастаман. Жақсы менен жаманды ажырата алмасам, ишкен-жегенимнің дәмин сезе алмасам, еркек хәм хаял қосықшының даўысын есите алмасам, тақсыр, сизге жүк болыўымның неге кереги бар?

³⁶ Қулыңыз болған мен тек ғана Иордан дәрьясын сиз бенен бирге кесип өтип, сизге аз-маз жолдас болмақшы едим. Патша, сиз неге маған буншелли сый көрсетип атырсыз? ³⁷ Маған үйиме қайтыўға рухсат бериң. Бірақ қулыңыз Кимхам усы жерде, ол сиз бенен бирге арғы тәрәпке өтсин. Оған нени мақул көрсеңиз, соны ислең.

³⁸ Патша оған:

– Кимхам мениң менен бирге арғы тәрәпке өтеди. Сен оған нени мақул көрсең, мен соны ислеймен. Меннен не тилесең де, тилегинди орынлайман, – деди.

³⁹ Соннан кейин, патша хәм пүткил халық Иордан дәрьясынан өтти. Патша Барзиллайды сүйип, оған пәтия берди. Соңынан Барзиллай үйине қайтты.

⁴⁰ Патша Гилгалға кетти. Кимхам да оның менен бирге кетти. Пүткил Яхуда әскерлери хәм Израил әскерлериниң ярымы патшаға жолдас болды. ⁴¹ Сонда израиллылар патшаға барып: «Неге туўысқанларымыз яхудалылар сизди урлап кетип, сизди хәм хожалығыңызды пүткил адамларыңыз бенен Иордан дәрьясының арғы тәрәпине өткерип қойды? – деди.

⁴² Яхудалылар израиллыларға:

– Өйткени патша бизлердиң жақынымыз. Неге буған қапа боласызлар? Патшаның аўқатынан бир нәрсе жедик пе? Я болмаса, өзимизге бир нәрсе алдық па? – деди.

⁴³ Израиллылар яхудалыларға жуўап берип:

– Патшада бизлердиң он пайымыз бар. Сонлықтан Даўыт патшада сизлерден гөре көбирек хақымыз бар. Солай екен, неге бизлерди жерге урасызлар? Патшамызды қайтып алып келиўди биринши болып бизлер айтқан жоқ па едик? – деди.

Деген менен, яхудалылардың сөзлери израиллылардикинен күшлирек болды.

20

Жигирмаланшы бап Шибаның қозғалаңы

¹ Сол арада сол жерде Бенямин урыўынан Бихрийдиң улы Шеба деген жарамас бир адам пайда болды. Шеба кәрнай шертип:

«Даўыт пенен байланысымыз жоқ,

Ишай улы Даўытта қарызымыз да жоқ.

Хэй, израиллылар, хәр бириңиз өз үйиңизге қайтыңлар!» – деди.

² Сонда пүткил израиллылар Даўытты таслап, Бихрий улы Шибаның изине ерип кетип қалды. Ал яхудалылар өз патшасы тәрәпинде қалып, Иордан дәрьясынан Ерусалимге шекем оған жолдас болды.

³ Даўыт патша Ерусалимдеги сарайына қайтып барғанда, сарайға қарап турыўы ушын таслап кеткен тоқалларын бақлаў астында сақлап, оларды тәмийинлеп турды. Бирақ олар менен жатпады. Олар өмириниң ақырына шекем үй қамағында сақланып, жесир хаяллар сыяқлы жасады.

⁴ Даўыт Амосаға: «Үш күн ишинде яхудалыларды алдыма шақырып кел. Өзиң де усы жерде бол», – деди. ⁵ Амоса яхудалыларды шақырып келиў ушын кетти. Бирақ ол белгиленген ўақытта қайтып келмеді. ⁶ Сонда Даўыт Абишайға: «Енди Бихрий улы Шеба бизлерге Абшаломнан да үлкенирек жаманлық ислейди. Ол өзине қорғанлы қалаларды таўып алып, көзимизден

ғайып болмауы үшін, сен мениң әскерлерімди ал да, оның изинен куў», – деди. ⁷ Солай етип, Йоабтың адамлары, керетлер менен пелетлерден алынған тән сақшылар хәм пүткил мәрт жаўынгерлер Бихрий улы Шебаны куўуы үшін, Абишайдың басшылығында Ерусалимнен шықты. ⁸ Олар Гибондағы үлкен жартастың жанына жетип барғанда, Амаса олардың алдынан шықты. Йоаб саўаш кийимин кийип алған еди. Ол кийиминиң сыртынан бир қайыс тағып, қайысқа қынында турған бир қанжар байлаған еди. Йоаб алдыға жүрип баратырып, қанжарды қынынан шығарды.

⁹ Йоаб Амасаға: «Қалайсаң, туўысқаным?» – деди де, оны сүйиу үшін, оң қолы менен Амасаның сақалынан услады. ¹⁰ Амаса Йоабтың қолындағы қанжарды аңламады. Йоаб қанжарды Амасаның қарнына суғып жибергенде, оның ишек-қарны жерге төгилди. Екинши рет урыуға хәжет қалмады, ол өлген еди.

Буннан соң, Йоаб хәм оның иниси Абишай Бихрий улы Шебаны куўуыды даўам етти. ¹¹ Йоабтың адамларының бири Амасаның өлигиниң жанында турып, Амасаның адамларына: «Йоабқа садық болып, Даўыт тәрепте болған хәр бир адам Йоабқа ерсин», – деди. ¹² Амасаның өли денеси қанға былғанып, жолдың ортасында жатырған еди. Йоабтың адамы өлиге жақынласқан хәр бир адамның сол жерде тоқтап қалып атырғанын көргенде, Амасаның өлигин сүйреп, атызға ылақтырып жиберди де, үстине бир кийимди таслады. ¹³ Өлик жолдан алып тасланғаннан соң, хәмме Бихрий улы Шебаны куўуы үшін, Йоабтың изинен кетти.

¹⁴ Сол арада Шеба пүткил Израил урыуларының жерлеринен өтип, Абел-Бейт-Маахаға келди. Сол аймақлардың халқы да оған қосылды. Хәммеси топланып, Шебаға ерди. ¹⁵ Йоаб барлық адамлары менен барып, Абел-Бейт-Мааха қаласында болған Шебаны қоршап алды. Олар қаланың алдына топырақ үйди хәм оның үстине минип, дийуалды кулата баслады.

¹⁶ Сол ўақытта ақыллы бир хаял қала ишинен бақырып: «Тыңлаңлар! Тыңлаңлар! Йоабқа айтыңлар, берман келсин, мен оның менен сөйлесежақпан», – деди. ¹⁷ Йоаб хаялға жақынласты. Сонда хаял оннан:

– Йоаб деген сизбисиз? – деп сорады.

– Аўа, мен, – деп жуўап берди Йоаб.

Хаял Йоабқа:

– Онда шорыңыздың гәпин еситиң, – деди.

Йоаб оған:

– Кулағым сенде, – деди.

¹⁸ Хаял сөзин былай деп даўам етти:

– Бурынғылар: «Абел қаласына барып, мәсләхәт алыңлар», – дейтуғын хәм мәселе солай шешилетуғын еди. ¹⁹ Бизлер Израилдың тынышлығын

қәлейтуғын садық адамлармыз. Сиз болсаңыз, Израилдағы анадай қәдирли қалалардың бирин ұайран қылмақшысыз. Жаратқан Ийениң ийелигин не ушын жоқ қылмақшысыз?

²⁰ Йоаб ҳаялға жуўап берип былай деди:

– Ҳасла, олай емес! Мен ұайран қылмақшы да, жоқ қылмақшы да емеспен.

²¹ Ҳеш қандай олай емес. Эфрайым таўлы үлкесинен болған Бихрий улы Шеба деген адам Даўыт патшаға қарсы бас көтерди. Егер оның жалғыз өзін тутып берсеңиз, мен қаладан артқа шегинемен.

Сонда ҳаял Йоабқа:

– Оның басын сизге дийўалдан таслаймыз, – деди.

²² Соңынан ҳаял өзиниң дана сөзлерин пүткил халыққа жеткизиў ушын кетти. Халық Бихрий улы Шебаның басын кесип, Йоабқа ылақтырды. Сонда Йоаб кәрнай шертти хәм оның адамлары қаланы таслап, үйлерине кетти. Йоаб та Ерусалимге, патшаның жанына қайтып келди.

Даўыттың хәмелдарлары

²³ Йоаб пүткил Израил әскерлериниң сәркәрдасы еди. Еҳояда улы Беная керетлер менен пелетлерден алынған тән сақшылардың әскербасысы еди.

²⁴ Адонирам мәрдиқарға алынғанлар үстинен жуўапкер, Ахилуд улы Еҳошафат жылнамашы еди. ²⁵ Шеўа хаткер, Садоқ хәм Абиятар руўханийлер еди. ²⁶ Және де, яирли Ира Даўыттың руўханийи еди.

21

Жигирма биринши бап Даўыттың гибонлылар ушын өш алыўы

¹ Даўыт патшалық еткен дәўирде үш жыл қатара ашаршылық болды. Сонда Даўыт Жаратқан Ийеден кеңес сорады хәм Жаратқан Ийе оған: «Буған Шаул хәм оның қанхор үй-иши себепши болды. Өйткени Шаул гибонлыларды өлтирди», – деп жуўап берди. ² Патша гибонлыларды шақыртып алып, олар менен сөйлести. (Гибонлылар Израил халқынан емес, ал амор халқынан қалған халық болып, израиллылар оларды тири қалдырыўға ант ишкен еди. Деген менен, Израил хәм Яҳуда халқы ушын жан күйдирген Шаул оларды жоқ қылыўға хәрекет етти.) ³ Даўыт гибонлылардан:

– Сизлер ушын не ислейин? Жаратқан Ийениң халқына пәтияңызды бериўиңиз ушын, бул гүнаны не менен жуўайын? – деп сорады.

⁴ Гибонлылар Даўытқа:

– Бизлерге Шаулдан хәм оның үй-ишинен гүмис те, алтын да керек емес. Израилда хеш кимди де өлтириўди қәлемеймиз, – деди.

Даўыт және:

– Сизлер нени қаласаңыз, мен соны орынлайман, – деди.

⁵ Сонда гибонлылар патшаға былай деп жууап берди:

– Израилдың хеш бир жеринде жасамауымыз ушын, Шаул бизлерди қырып тасламақшы болды. ⁶ Сонлықтан Шаулдың урпақларынан жетеуін бизлерге бер. Бизлер оларды Жаратқан Ийениң таңлағаны болған Шаулдың қаласы Гибада, Жаратқан Ийениң алдында дарға асамыз.

Патша:

– Мен оларды сизлерге беремен, – деди.

⁷ Дауыт патша Шаулдың улы Йонатан менен Жаратқан Ийениң алдында ант ишискени себепли, Йонатанның улы Мефибошетке рехим қылды. ⁸ Ал Айя қызы Риспаның Шаулдан тууған Армоний хәм Мефибошет деген еки улын, Шаулдың қызы Мерабтың мехолалы Барзиллай улы Адриелден тууған бес улын алдырып, ⁹ оларды гибонлылардың қолына тапсырды. Гибонлылар оларды тауда, Жаратқан Ийениң алдында дарға асты. Олардың жетеуи де бир уақытта жан берди. Олар бәхәрдеги жыйын-теримниң дәслепки күнлеринде, арпа орағының басланған уақытында өлтирилди.

¹⁰ Айя қызы Риспа аза кийимин алып, сол таудағы бир жартастың үстине жайды хәм жыйын-теримниң дәслепки күнлеринен баслап, денелердиң үстине гүзги жауын жауғанға шекем сол жерде отырды. Ол денелерди күндиз аспандағы қуслардан, түнде жабайы хайуанлардан қорыды.

¹¹ Дауытқа Шаулдың тоқалы Айя қызы Риспаның ислеген ислери хаққында билдирилди. ¹² Сонда Дауыт барып, Шаулдың хәм оның улы Йонатанның сүйеклерин Ябеш-Гилад халқынан алды. (Филистлер Гилбоада Шаулды өлтирген күни оның хәм оның улының денелерин Бейт-Шан қаласының майданына асып қойған еди. Ал Ябеш-Гилад халқы денелерди жасырын түрде ол жерден алып қайтқан еди.) ¹³ Дауыт Шаулдың хәм оның улы Йонатанның сүйеклерин ол жерден алып келди. Дарға асылған жети адамның сүйеклери де жыйналды. ¹⁴ Олардың хәм Шаул менен оның улы Йонатанның сүйеклери Бенямин жериндеги Селаға, Шаулдың әкеси Киштиң қәбирине қойылды. Солай етип, патшаның барлық буйрықлары орынланды. Буннан кейин, Қудай ел ушын соралған дууаларға жууап берди.

Филистлерге қарсы урыс

¹⁵ Филистлер менен израиллылар арасында жаңадан урыс басланды. Дауыт адамлары менен барып, филистлерге қарсы урысты хәм ол қатты шаршады.

¹⁶ Ушының өзи үш жүз шекел қоладан исленген найза көтерип, таза қылыш асынған дәу әуладларынан^о болған Ишбий-Беноб Дауытты өлтirmekши

^о Дәу әуладларынан – ямаса «Рефа әуладларынан».

болды. ¹⁷ Бирақ Серуя улы Абишай Даўытқа жәрдемге келип, сол филистти өлтирди. Буннан кейин, Даўыттың адамлары ант ишип, Даўытқа: «Израилдың шырағы өшип қалмауы үшін, артық сизиң бизлер менен урысқа барыуыңызға жол қоймаймыз», – деди.

¹⁸ Соңынан Гоб қаласында филистлер менен және урыс басланды. Бул урыста хушалы Сиббехай дәу әуладларынан болған Саф деген адамды өлтирди.

¹⁹ Гобта израиллылар менен филистлер арасында тағы бир урыс болды. Урыста бейтлехемли Яаре-Орегимниң улы Элханан гатлы Голиятты өлтирди. Голияттың найзасының сабы тоқыу үскенесиниң қадасындай еди.

²⁰ Кейин ала Гат қаласында және сауаш болды. Ол жерде дәудей бир адам бар еди. Оның қоллары хәм аяқлары алты бармақлы болып, хәммеси болып жигирма төрт бармағы бар еди. Ол да дәу әуладларынан еди. ²¹ Усы адам израиллыларды масқаралағанда, Даўыттың әжағасы Шимеаның улы Йонатан оны өлтирди.

²² Даўыт хәм оның адамлары тәрөпинен өлтирилген усы төрт адам да Гаттағы дәу әуладларынан еди.

22

Жигирма екінши бап Даўыттың жеңис жыры

¹ Жаратқан Ийе Даўытты пүткил душпанларынан хәм Шаулдың қолынан қутқарған күни Даўыт Жаратқан Ийеге арнап, мына жырды айтты:

² «Жаратқан Ийе мениң сүйенген тауым, қорғаным хәм қутқарыушым,

³ Қудайым мениң қорғаушы жартасым, Оннан пана табаман,

Ол қалқаным, күдиретли қутқарыушым,

Ол қорғаным хәм панам,

Қутқарыушым, зулымлықтан мени Сен қутқарасаң.

⁴ Мақтауға ылайықлы Жаратқан Ийени шақыраман,

Қутқарыламан душпанларымнан.

⁵ Әжел толқынлары қоршап алып,

Набыт болыу ағыслары қорқытты мени.

⁶ Өлилер мөканының шынжырлары байлады мени,

Өлим дузақлары шықты қарсыма.

⁷ Азап ишинде Жаратқан Ийеге жалбарындым,

Қудайымды шақырдым.

Ибадатханасынан Ол дауысымды еситти,

Қышқырғаным қулағына жетип барды.

⁸ Сол уақытта жер жүзи титиреп, шайқалды,

Аспанның тийкары ләрзеге келди,
Себеби Жаратқан Ийе ғәзепке минген еди.

⁹ Мурнынан түтин көтерилди,
Аўзынан жалмап жутатуғын жалын шығып,
Оннан көмир шоғы жаўды.

¹⁰ Аспанды жарып, төменге түсип,
Қара түнекти аяқларына басты.

¹¹ Бир керубқа минип,
Самалдың қанатлары үстінде ушты.

¹² Түнекке оранып,
Қара бултларды өзине шертек қылды.

¹³ Оның алдындағы нурдан,
Көмир шоғы шашырап турды.

¹⁴ Гүркиреді аспаннан Жаратқан Ийе,
Даўыс берди Қудай Таала.

¹⁵ Оқлар атып, душпанларын пытыратты,
Шақмақ шақтырып, оларды албыратып таслады.

¹⁶ Жаратқан Ийениң ғәзебинен,
Мурнынан шыққан күшли деминен,
Теңиздің түби көринди,
Дүньяның тийкары ашылып қалды.

¹⁷ Алды мени Жаратқан Ийе қолын созып жоқарыдан,
Хәм шығарды терең суўлардан.

¹⁸ Қутқарды мени күшли душпанымнан,
Меннен күшлирек болған,
Мени жек көретуғынлардан.

¹⁹ Қарсы турды олар маған басыма ис түскенде,
Бирақ тирек болды маған Жаратқан Ийе.

²⁰ Ол кең жерге шығарды мени,
Кеўли толып, қутқарды мени.

²¹ Сый берди ҳақлығым ушын Жаратқан Ийе,
Сыйлықлады мени пәк қолларым ушын.

²² Өйткени жүрдим Жаратқан Ийениң жолы менен,
Жаманлық ислемедим, Қудайымнан узақласып.

²³ Көз алдымда сақладым пүткил нызамларын,
Жүз бурмадым қағыйдаларынан да.

²⁴ Минсиз болдым оның алдында,
Өзимди сақладым гүна ислеўден.

²⁵ Сонлықтан сыйлықлады Жаратқан Ийе,

Хақлығым хәм көз алдындағы пәклигим ушын.
²⁶ Сен садыққа садықлық көрсетип,
Минсизге минсиз боласаң.
²⁷ Пәк адамға пәклигинди көрсетип,
Жалатайға жалатайшылығына гөре ис тутасаң.
²⁸ Кишипейиллерди қутқарасаң,
Менменлерди бақлап, көкирегин басасаң.
²⁹ Қараңғылығымды жақтыға айландыратуғын,
Өзиң шырағымсаң, Жаратқан Ийе!
³⁰ Сениң менен ләшкерлерди қыйратып,
Қудайым менен дийўаллардан асарман.
³¹ Қудайдың жолы минсиз,
Жаратқан Ийениң сөзи хақ,
Ол қалқаны Өзинен пана излеген хәр бир адамның.
³² Жаратқан Ийеден басқа Қудай бар ма?
Қудайдан басқа қорғаўшы жартас бар ма?
³³ Қудай мениң қорғаным,
Жолымды минсиз қылатуғын да Ол.
³⁴ Кийиктиң аяқларындай қылар аяқларымды,
Қояр мени бийикликлерге.
³⁵ Үйретеди қолларымды урысыўға,
Хәм қола оқ жайды керип тартыўға.
³⁶ Бересең маған қутқарылыў қалқаныңды,
Мәртебели қылар жәрдемиң мени.
³⁷ Кең қыларсаң басар жолымды,
Аяқларым мениң сүрникпес.
³⁸ Жоқ қылдым душпанларымды қуўып жетип,
Изге қайтпадым оларды жоқ қылмай турып.
³⁹ Қырып, жоқ еттим, тура алмай қалды,
Аяқларым астында созылып жатып.
⁴⁰ Саўаш ушын мени толтырдың күшке,
Маған қарсы шыққанларды қулаттың алдымда.
⁴¹ Душпанларымды меннен қашатуғын қылдың,
Мен де өзимди жек көргенлерди жоқ еттим.
⁴² Жалбарынды олар, бирақ қутқарған болмады,
Жаратқан Ийени шақырды, бирақ Ол жуўап бермеді.
⁴³ Ездим оларды жердеги топырақ яңлы,
Басқыладым оларды жердеги ылай яңлы.
⁴⁴ Қутқардың халқымның көтерилисинен мени,

Миллетлерге басшы қылыў ушын сақладың мени,
Хызмет етер өзим танымайтуғын халықлар маған.

⁴⁵ Жат еллилер маған бас ийер,

Сестимди еситер-еситпес маған бойсынар.

⁴⁶ Жат еллилердің хүрейи ушып,

Шығар титиреп, паналаған жерлеринен.

⁴⁷ Жаратқан Ийе тири! Қорғаўшыма алғыс-мақтаўлар болсын!

Қутқарыўшым болған жартасым уллылансын!

⁴⁸ Ол болады мениң өшимди алған,

Халықларды маған бағынышлы қылған.

⁴⁹ Қутқарар Ол душпанларымнан,

Үстин қылар маған қарсы шыққанлардан,

Қолынан қутқарар жаўызлардың.

⁵⁰ Буның ушын О, Жаратқан Ийе! Тәрийиплеймен Сени халықлар
арасында,

Алғыс-мақтаўлар айтаман атыңа арнап.

⁵¹ Жаратқан Ийе Өз патшасын уллы жеңислерге еристирер,

Майлаған патшасы Даўытқа хәм оның урпағына,

Мәңгиге мийрим-шәпәәтин көрсетер».

23

Жигирма үшінши бап Даўыттың соңғы сөзлери

¹ Даўыттың соңғы сөзлери мыналар болды:

«Ишай улы Даўыт,

Қудай мәртебели қылған адам,

Яқыптың Қудайының майлағаны,

Израилдың сүйикли жыршысы былай дейди:

² Сөйлер Жаратқан Ийениң Руўхы мен арқалы,

Оның сөзи мениң тилимде.

³ Сөйледи Израилдың Қудайы,

Израилдың қорғаўшы жартасы маған былай деди:

„Инсанларды әдиллик пенен

хәм Қудайдан қорқып басқарған адам,

⁴ Ол бултсыз аспандағы таң нурына уқсайды,

Жерден шөп шығаратуғын жаўыннан кейинги нурларға уқсайды“.

⁵ Үй-ишим де Қудай менен солай емес пе?

Ол мениң менен мәңги қалатуғын,

Хәр тәреплеме қолайлы хәм исенимли келисим дүзди.

Мениң қутқарылыұымды да, тилеклеримди де Ол иске асырмай ма?

⁶ Ал нахақлар қол менен услап болмайтуғын тикенлер киби ылақтырылар,

⁷ Тикенлерди жоқ қылмақшы болғанлар,

Темир әсбап ямаса найзаның сабы менен қуралланар.

Тикенлер турған жеринде жағып жиберилер».

Даўыттың мәрт әскерлери

⁸ Даўыттың батыр жаўынгерлериниң атлары мыналар: үш адамның ишинде басшы болған тахкемонлы Йошеб-Башшебет^р бир урысқанда найзасы менен сегиз жүз адамды өлтирди.

⁹ Екиншиси Ахоахтың урпағынан Додо улы Элазар болып, урысыў ушын топланған филистлерге қарсы шыққан Даўыттың жанындағы үш батырдың бири еди. Израиллылар ол ўақытта артқа шегинген еди. ¹⁰ Бирақ Элазар орнында турып қалды. Ол қолы талып, қылышқа жабысып қалғанша, филистлерди өлтирди. Сол күни Жаратқан Ийе уллы жеңис инәм етти. Израиллылар тек өлгенлердиң затларын олжаға алыў ушын ғана Элазардың жанына барды.

¹¹ Үшиншиси ҳарарлы Аге улы Шамма еди. Филистлер Лехийдеги бир қызыл лобия атызының жанында топланғанда, Израил әскерлери олардың алдына түсип қашқан еди. ¹² Бирақ Шамма атыздың ортасында турып, сол жерди қорғады хәм филистлерди өлтирди. Сонда Жаратқан Ийе уллы жеңис инәм етти.

¹³ Жыйын-терим ўақтында, отыз басшыдан үшеўи Даўытқа қосылыў ушын Адуллам үңгирине кетти. Сол ўақытта филистлердиң бир топары Рефаим ойпатлығында орда қурған еди. ¹⁴ Бул ўақытта Даўыт қорғанда, ал филистлердиң тийкарғы топары Бейтлеҳемде еди. ¹⁵ Даўыт суў ишкиси келип: «Уўх, қәнекей енди, биреў маған Бейтлеҳемдеги дәрўаза жанындағы қудықтан суў әкелип берсе екен», – деди. ¹⁶ Сонда сол үш батыр филистлердиң ордасын кесип өтип, Бейтлеҳемдеги дәрўазаның жанындағы қудықтан суў алып, Даўытқа әкелип берди. Бирақ Даўыт суўды ишкиси келмеди, оны жерге төгип, Жаратқан Ийеге бағышлады. ¹⁷ Ол: «О, Жаратқан Ийе! Мени булай ислеўден сақлай гөр! Жанларын қәўип астына қойып, барған бул үш адамның қанын ишейин бе?» – деди.

Сол себептен Даўыт суўды ишкиси келмеди. Мине, үш батыр усылай ислеген еди.

¹⁸ Йоабтың туўысқаны, Серуяның улы болған Абишай сол отыз^қ батырдың

^рТахкемонлы Йошеб-Башшебет – 1-шеж. 11:11 «хахмонлы Яшобам».

^қСол отыз – басқа нускада «сол үшеў».

басшысы еди. Абишай найзасы менен үш жүз адамды өлтирди. Сонлықтан ол да үш жигит сыяклы даңқ таратты. ¹⁹ Ол отыз^г жигитке қарағанда атақлырақ болып, оларға басшы еди. Бирақ ол сол үш батырдың қатарына кирмеді.

²⁰ Ехояда улы қабсеелли Беная да мәрт жаўынгер болып, ол да уллы ислер иследи. Ол моаблы еки күшли жаўынгерди, ал қар жаўған күни бир шуқырға түсип, арысланды өлтирди. ²¹ Және ол дәўдей бир мысырлыны да өлтирди.

Мысырлының қолында найзасы бар еди. Ал Беная оған таяқ пенен қарсы шығып, оның қолындағы найзасын тартып алды да, оны өзиниң найзасы менен өлтирди. ²² Ехояда улы Бенаяның ислеген ислери мине усылар. Ол да сол үш батыр сыяклы даңқ таратты. ²³ Ол отыз батырға қарағанда атақлырақ болса да, бирақ сол үш батырдың қатарына кирмеді. Даўыт оны өзиниң тән сақшыларының басшысы етип қойды.

²⁴ Отыз батырдың қатарында болғанлар төмендегилер:

Йоабтың туўысқаны Асахел,

бейтлехемли Додо улы Элханан,

²⁵ хародлылар Шамма ҳәм Элиқа,

²⁶ пелетли Хелес, теқоалы Иккеш улы Ира,

²⁷ анатотлы Абиезер, хушалы Мабуннай,

²⁸ Ахоахтың урпағынан Салмон, нетофалы Махарай,

²⁹ нетофалы Баана улы Хелеб,

Бенямин урыўынан гибалы Рибай улы Иттай,

³⁰ пиратонлы Беная, Гааш сайлары аймағынан Қиддай,

³¹ арбалы Аби-Албон, бархумлы Азмаўет,

³² шаалбимли Эляхба, Яшенниң уллары:

³³ ҳарарлы Шамманың улы Йонатан, ҳарарлы Шарар улы Ахиам,

³⁴ маахалы Ахасбай улы Элифелет,

гилолы Ахитофел улы Элиам,

³⁵ кармелли Хесрай, араблы Паарай,

³⁶ собалы Натан улы Игал, Гад урыўынан Баний,

³⁷ аммон халқынан Селек, Серуя улы Йоабтың нөкери бееротлы Нахарай,

³⁸ итерлилер Ира ҳәм Гарерб,

³⁹ хетт халқынан Урия.

Қәммеси отыз жети адам еди.

24

Жигирма төртинши бап Даўыттың санақтан өткеріуі

^гОтыз – басқа нұсқада «сол үшеу».

¹ Жаратқан Ийениң Израил халқына және ғәзеби қайнады хәм Даўытты оларға қарсы қойып, Израил хәм Яхуда халқын санап шығыўды тапсырды.

² Сонда патша қасындағы сәркәрдасы Йоабқа мына буйрықты берип, оған: – Даннан Беер-Шебаға шекемги барлық урыўларға барып, халықты санап шығыңлар, мен халықтың санын билейин, – деди.

³ Бирақ Йоаб Даўытқа:

– Қудайың Жаратқан Ийе Израил халқын хәзиргисинен жүз есе қылып көбейтсин. Тақсыр, сиз де буны көргейсиз. Бирақ, тақсыр, неге усылай ислеўди қәлеп қалдыңыз? – деди.

⁴ Деген менен, Йоабтың хәм әскербасылардың сөзинен патшаның сөзи үстин келди. Солай етип, олар патшаның жанынан шығып, Израил халқын санаў ушын кетти.

⁵ Олар Иордан дәрьясын кесип өтип, Гад жериндеги ойпатлықтың ортасындағы қаланың қубласына, Ароерге шатыр қурып, сол жерде тоқтады. Соңынан ол жерден Язерге, ⁶ Гиладқа, Тахтим-Ходши жерлерине хәм Дан-Яаанға өтип, айланба жол арқалы Сидонға барды. ⁷ Оннан кейин, Тир қорғанына хәм хиў менен кенаан халықларының барлық қалаларына барды. Ақырында, Яхуданың қубласындағы Беер-Шебаға келди. ⁸ Олар тоғыз ай жигирма күн елди бастан-аяқ айланып шыққаннан кейин, Ерусалимге қайтып келди. ⁹ Йоаб санақтың нәтийжеси туўралы патшаға баянлады. Израилда урысқа жарамлы сегиз жүз мың, ал Яхудада болса, бес жүз мың адам бар еди.

¹⁰ Халықты санақтан өткергеннен кейин, Даўыттың хұжданы қыйналды хәм Жаратқан Ийеге: «Бул исим арқалы үлкен гүна иследим. О, Жаратқан Ийе, қулыңның гүнасын кешире-гөр! Мен ақмақлық қылдым», – деди.

¹¹ Ертеңине азанда Даўыт уйқыдан турмастан алдын, оның ўәлийи болған пайғамбар Гадқа Жаратқан Ийеден мынадай сөз түсти: ¹² «Барып, Даўытқа былай деп айт: „ Жаратқан Ийе былай дейди: Мен саған үш жазаны усынаман. Өзиңе солардың биреўин таңла, кейин саған сол жазаны беремен“».

¹³ Гад Даўытқа барып, мыналарды билдирди:

– Елиңизде жети жыл ашлық болсын ба? Ямаса сизди қуўдалайтуғын душпанларыңыздың алдында үш ай қашып жүресиз бе? Яки, елиңиз үш күн оба кеселлигине ушырасын ба? Енди жақсылап ойлап көрип, мени Жибергенге не деп жуўап беретуғынымды шешиң.

¹⁴ Даўыт Гадқа:

– Маған жүдә қыйын. Адамның қолына түскенше, Жаратқан Ийениң қолына түсейин. Себеби Оның реҳими күшли, – деп жуўап берди.

¹⁵ Солай етип, Жаратқан Ийе азаннан баслап белгиленген ўақытқа шекем Израил халқына оба кеселлигин жиберди. Сонда Даннан Беер-Шебаға

шекемги халықтан жетпис мың адам өлди. ¹⁶ Бірақ Құдайдың периштеси Ерусалимди жоқ қылмақшы болып қолын созғанда, Жаратқан Ийе Өзи жиберип атырған қырғыннан ұаз кешти хәм халықты қырған периштеге: «Жетер енди, қолыңды тарт», – деди. Сол ұақытта Жаратқан Ийениң периштеси ебус халқынан болған Араўнаның қырман жеринде турған еди. ¹⁷ Даўыт халықты қырған периштени көргенде, Жаратқан Ийеге: «Гүна ислеген мен-ғо, мен айып ис иследим. Ал мына қойлар не қылыпты? Өтинемен, жақсысы, мени хәм әкемнің хожалығын жазала», – деди.

Даўыттың қурбанлық орын қурыўы

¹⁸ Сол күни пайғамбар Гад Даўытқа келип, оған: «Ебус халқынан болған Араўнаның қырман жерине барып, сол жерде Жаратқан Ийеге арнап, қурбанлық орын қурың», – деди. ¹⁹ Даўыт Гадтың сөзине Жаратқан Ийениң буйрығы сыяқлы қулақ асып, жолға шықты. ²⁰ Араўна патшаның хәм оның хызметшилериның өзине туўрылап киятырғанын көрди. Ол Даўыттың алдына барып, ет-бетинен жерге жығылып, тәжим етти. ²¹ Соңынан ол:

– Тақсыр, не ушын қулыңыздың жанына келдиңиз? – деп сорады.

Даўыт оған:

– Жаратқан Ийеге арнап қурбанлық орын қурыў ушын, қырман жерин сеннен сатып алыўға келдим. Халыққа келген оба кеселлиги тоқтаў ушын усылай ислемекшимен, – деп жуўап берди.

²² Араўна Даўытқа:

– Тақсыр, нени мақул көрсеңиз, соны алып, Жаратқан Ийеге усының. Мине, жандырылатуғын қурбанлық ушын өгизлер, отын ушын түйек айдаитуғын қурал хәм өгизлердің ер-турманлары. ²³ О, патша! Мен булардың хәммесин сизге беремен, – деди. Соңынан:

– Құдайыңыз Жаратқан Ийениң сизге кеўли толсын! – деп қосып қойды.

²⁴ Бірақ патша:

– Болмайды, сеннен бул нәрселерди қунын төлеп сатып аламан. Себеби пулы төленбеген қурбанлықты Құдайым Жаратқан Ийеге арнап жақпайман, – деди.

Солай етип, Даўыт қырман жерин хәм өгизлерди елиў шекел гүмиске сатып алды. ²⁵ Соңынан Даўыт сол жерде Жаратқан Ийеге арнап қурбанлық орын қурып, жандырылатуғын қурбанлықларды хәм татыўлық қурбанлықларын берди. Жаратқан Ийе де ел ушын етилген дуўаларға жуўап берди хәм Израилға келген оба тоқтады.